

TOBOGAN SREDI VRTCA ŽE ZDAJ NAVDUŠUJE

BOGATEJŠI SMO ZA NOV VRTEC V HOČAH,
ZA KATEREGA SMO ODŠTELI
4,1 MILIJONA EVROV

4

POČITNICE AKTIVNO PREŽIVLJALO 390 OTROK

POLETNO VARSTVO ZA OTROKE NAVKLJUB
KORONAVIRUSU USPEŠNO ZAKLJUČENO

10

PRVI E-REFERENDUM V SLOVENIJI

OBETA SE NAM POSVETOVALNI E-REFERENDUM
GLEDE MENJAVE POŠTNE ŠTEVILKE NA ROGOZI

14

If... Če ...

➔ Dr. Marko Soršak, župan

Junija sem za prvi odstavek uvodnika zapisal: »Epidemije je konec, tako je odločila država.« Danes bi verjetno bilo primerneje zapisati, da se v pandemijo vračamo. Omejitve se namreč vračajo. Vse starše šoloobveznih otrok pa verjetno najbolj skrbi, ali gredo otroci v šolo. Malčki v vrtec? Kako bo z višjimi razredi? Kako bo z dijaki? Študentke/študenti sicer še imajo mesec dni časa, preden se začno študijske obveznosti.

Pristojne inštitucije podajajo odgovore, ki pa so kompleksni in nam vsem niso povsem jasni. V programskem jeziku bi rekli preveč »if« stavkov ... Upam, da pristojni poiščejo rešitve, ki bodo omogočile pouk, ki bo karseda »normalen«, da bo sošolec videl sošolca, da se vzpostavijo osebni stiki kot pred krizo. Ljudje smo socialna bitja in tudi to je potrebno upoštevati pri ukrepih. Seveda pa naj ukrepi zaščitijo najranljivejše skupine. Z virusom se bo potrebno naučiti živeti, ne sme pa ustaviti življenja.

Ker se bliža prvi šolski dan, je pomembno, da ponovno opozorim vse voznike motornih vozil, da pazimo na tiste udeležence, ki so prvič sami na cesti, pločniku, križišču ... Torej na otroke, ki ob igri tudi pozabijo, da so udeleženci v prometu. Vse voznike naprošam, da smo vsaj v začetku šolskega leta še posebej pazljivi in pozorni ter predvsem strpni kot vozniki motornih vozil.

Letošnjega prvega septembra se bodo zelo razveselili najmlajši otroci, ki obiskujejo vrtec Hoče, saj bo igralnice iz 80-ih let nadomestil sodoben nov objekt. Otroke v Slivnici bo pričakalo novo igralo, ki ga je postavila šola, in tudi učilnica na prostem bo končana v začetku septembra.

Septembra občina praznuje svoj praznik, ki pa bo letos izveden v zelo okrnjenem obsegu zaradi ukrepov Nacionalnega inštituta za javno zdravje. Enako velja za praznike krajevnih skupnosti. Da pa ne bomo ostali brez praznovanj, otvoritev in drugih dogodkov, bomo le-te poskusili pretvoriti v e-obliko.

Poleg mnogih razpisov, ki so zaključeni, v izvedbi ..., velja omeniti, da smo že uvedli izvajalca za delo za izgradnjo črpališča v Čreti. Po kalvariji z raznimi inštitucijami pri pridobivanju gradbenega dovoljenja in po pridobitvi zemljišč, ko smo celo zaradi domovanja potočnega raka morali traso črpališča spremeniti, z veseljem sporočam, da se bo v septembru pričelo urejati črpališče, ki bo v prihodnje črpalo vodo v vodovodni sistem v Čreti, kar pomeni, da bomo lahko izvire, ki so bili v preteklih letih pogosto pognojeni, umaknili in tako zagotovili ustrežnejšo vodo v naselju Čreta.

Ničkolikokrat me povprašate, kako je z domom za starostnike. Glede na dogovor z investitorjem bomo jeseni podali več podatkov o projektu, končanju, vpisu stanovalcev ... Kot vaš župan vam obljubim, da se bom zavzemal, da boste imeli pri vpisu prednost naši občani in občanke.

ŽIVLJENJE V OBČINI

- 6 **MOŽNI SO ŠTIRJE MODELI POUKA**
Alojz Velički
- 9 **VZPODBUDA JE POMAGALA**
Zdenka Gajzer
- 9 **DVOJE NOVIH IGRIŠČ**
Katja Arnšek Kvar

8 | PREDSTAVITEV KNJIGE »KILOMETER NIČ«

NOVICE Z OBROKOV POHORJA

- 15 **POČITNIŠKI POZDRAV POHORSKI TRŽNICI**
Metka Oberlajt
- 16 **PREČRPALNA POSTAJA V TREH MESECIH**
Metka Meglič
- 18 **MIGA(J)MO VSE LETO**
Vanja Jus

17 | V ŠTIRIH KORAKIH OKROG OBČINE

KULTURA, ŠPORT IN DRUŽBENA DEJAVNOST

- 25 **TRENER, KI DELA REPREZENTANTKE**
David Vodušek
- 27 **NA PLANINE PO PAMETI**
Majda Strašek Januš
- 28 **DELO SO NADALJEVALE DOMA**
Simona Šifrar

26 | IZKORISTILI SO ČAS V KARANTENI

ZANIMALO VAS BO

- 34 **KOLINE SO SKORAJ ODNESLE KONCERT**
Breda Germ
- 36 **ROKOMET JE DEL MOJEGA ŽIVLJENJA**
Zdenka Trinko
- 38 **NEGATIVNI UČINKI DOLGOTRAJNEGA SEDENJA**
Darja Hlade

32 | DAN KONČALA V ZAPORNIŠKI CELICI

Tobogan sredi vrtca že zdaj navdušuje

Bogatejši smo za nov vrtec v Hočah, za katerega smo odšteli 4,1 milijona evrov

Leseno stavbno pohištvo objekta se izjemno lepo poveže s prostranimi gozdovi Pohorja, razigrana ograja na južni strani pa da vedeti, da v objektu kraljujejo malčki. Tako bi lahko v eni povedi povzeli najnovejšo pridobitev v Občini Hoče-Slivnica, saj smo s ponosom bogatejši za novo investicijo na področju predšolske vzgoje. Z velikim pričakovanjem je s 1. septembrom spet zažarel smeh ter veselje otrok v novem vrtcu v Hočah.

Gradnja novega vrtca je bila nujno potrebna, saj je bil trenutni vrtec dotrajan in ni več ustrezal zakonskim pogojem, normativom in standardom za izvajanje predšolske vzgoje. Prav tako so v občini potrebe po kapacitetah za vpis otrok v vrtec izjemno velike in se še povečujejo, saj imamo precej priseljevanja, kar nas zelo veseli, in tudi za občino je prirast prebivalstva izjemno pomemben.

Župan Marko Soršak je pojasnil: »Pred približno desetimi leti je občina zgradila Vrtec Rogoza s tremi novimi oddelki k obstoječemu vrtcu. Pred približno petimi leti je občina zaključila tudi z investicijo v Vrtcu Slivnica, kjer smo štiri stare igralnice zamenjali s šestimi novimi, sodobnimi igralnicami, ob tem je ostala ena novejša obstoječa igralnica. Tako je v vrtcu v Slivnici danes sedem oddelkov, v vrtcu v Hočah pa je sedem starih oddelkov zamenjalo deset novih. Skupaj z vrtcem v Rogozi imamo v vrtcu Hoče danes trinajst aktivnih oddelkov. V občini razpolagamo skupaj s 25 oddelki za izvajanje dejavnosti predšolske vzgoje.«

Nov vrtec je postavljen na lokaciji prejšnjega vrtca v Hočah. Zaradi potreb po ohranitvi mest za vpisane otroke, so bile izbrane nadomestne lokacije prerazporeditve otrok. Nadomestni prostori so bili izbrani na način, da so bili izvedeni čim manjši posegi v

prostor, ki so bili časovno ali finančno sprejemljivi za občino. Tako so bili otroci za čas gradnje nameščeni v telovadnici OŠ Hoče, VŠD Hoče in v večnamenskem objektu na Bohovi. Z otvoritvijo novega vrtca v Hočah bo vsem nadomestnim prostorom povrnjen njihov prvotni namen.

Gradbena dela so se začela lanskega avgusta. Potekala so v skladu s terminskim načrtom in so se z manjšim zamikom zaradi epidemije COVID-19 zaključila v predvidenih pogodbenih rokih izvedbe. Na podlagi javnega razpisa je bil izbran izvajalec Makro 5 Gradnje, d. o. o. iz Kopra. Na podlagi uspešne prijave na razpis Ekosklada za sofinanciranje naložb v gradnjo skoraj nič-energetskih stavb splošnega družbenega pomena, je občina pridobila za investicijo nepovratna sredstva v višini 697.470 evrov. Hkrati pa je občina preko Eko sklada pridobila povratna sredstva iz naslova zadolževanja, ki so bila odobrena v višini 2,5

milijona evrov z 0-odstotno obrestno mero. V znesek investicije je zajeta nabava opreme in aparatov za kuhinjo in pralnico v vrednosti 182.986 evrov, nabava notranje opreme v vrednosti 122 tisoč evrov, nabava zunanjih igralskih vrednosti 42.578 evrov, gradbeni nadzor v vrednosti 35.563 evrov, izdelava projektne dokumentacije v vrednosti 30.748 evrov, vključena so bila tudi gradbeno-obrtniška dela, elektro in strojne instalacije ter zunanja ureditev vrtca z igrali. Za investicijo je bilo v proračunu občine potrjenih 4,5 milijona evrov. Za izgradnjo vrtca smo porabili 4,1 milijona evrov.

»Iz tehničnega vidika gre za visoko tehnološki objekt, ki je izveden po zadnjih smernicah energijsko učinkovite gradnje. Objekt je zrakotesen, v celoti je izvedeno prezračevanje, hlajenje, talno gretje, tudi vlažilec vlage, da pozimi ni suhega zraka, ki povzroča sušenje sluznice v dihalnih poteh in posledično večjo verjetnost okužb. Ker je občina omejena z zemljišči, je bilo potrebno izvesti dvoetažni objekt. Tako kot most poveže levi in desni breg, v Vrtcu Hoče poveže etažo in pritličje tobogan, ki bo navdušil otroke. Znotraj vrtca je skupni prostor izveden tako, da omogoča športne dejavnosti in drugo gibanje (ples, plezanje ipd.). Prostori v vrtcu so primerni tudi za ogled izobraževalnih risank in kakšnih večjih sestankov. Ker gre za velik objekt, vsebuje tudi več kotičkov za razne dejavnosti otrok, ki se lahko izvajajo v skupnih prostorih. Ti so zelo svetli z ogromno dnevne svetlobe. Vse igralnice imajo tudi ložo oziroma teraso, ki jih bodo otroci koristili, kadar padavine ne bodo omogočale obiska novega igrišča.« je navdušeno dejal župan Marko Soršak. Ob tem je dodal še: »S ponosom bom letos prerezal slavnostni trak ob otvoritvi, ki bo v zelo skromnem obsegu in bo glede na trenutne ukrepe namenjena le uporabnikom vrtca. Ostalim občanom bomo omogočili virtualni ogled nove pridobitve v občini. Ob tej priložnosti se zahvaljujem vsem svetnicam in svetnikom, ki so omogočili, da je prišlo od ideje do objekta s tem, ko so potrdili proračun, ki sem ga z ekipo Znamo. Zmoremo! predlagal.«

← Ester Mlaj

Možni so štirje modeli pouka

Ravnatelj OŠ Dušana Flisa Hoče Alojz Velički in OŠ Franc Lešnik Vuk Slivnica Franc Gosak o novem šolskem letu

Ko je 24. junija zadnjič zazvonil šolski zvonec in poslal otroke na počitnice, se je s tem končalo stresno obdobje nenavadnega šolskega leta. Kljub vsemu smo se vsi skupaj v šoli trudili, da bi zdravo in uspešno zaključili vse obveznosti. To nam je tudi uspelo. Po dolgih sončnih dnevih, ko smo se napolnili s pozitivno energijo, z novim elanom vstopamo v šolsko leto 2020/2021. Prvič začenjamo pouk tako, da ne vemo, kaj nas čaka, zato je Ministrstvo za šolstvo pripravilo štiri modele, po katerih bi lahko potekal pouk; seveda pa se lahko čez leto ti modeli izmenjujejo glede na širjenje virusa COVID-19.

Vesel sem, da se bomo 1. septembra z otroki srečali v šoli in ne na daljavo, saj se vsi, straši in učitelji, zavedamo, da je glede na uspešnost in druženje otrok pouk med šolskimi klopki zanje najustrežnejši. Seveda pa je najpomembnejše zdravje naših otrok in strokovnih delavcev, zato bomo skrbno upoštevali vsa priporočila NIJZ.

Pred začetkom novega šolskega leta pa smo uspešno zaključili z gradnjo novega vrtca, ki je zelo velika pridobitev za kraj, predvsem pa za otroke, ki bodo v jeseni imeli veliko prostora za kvalitetno igro in učenje.

Kakorkoli – kmalu bo šolski zvonec naznanil začetek novega šolskega leta in iz vseh koncev bodo s poletnimi spomini napolnjene navihane otroške glavnice prihitele skozi šolska vrata in spet vdahnile življenje šolskim hodnikom in učilnicam. Nekateri bodo prvič stopili v šolo, ostali pa bodo ponosno zakorakali v naslednji razred.

Ne vemo, katere spremembe bo prineslo novo šolsko leto, vemo pa, da smo pripravljeni na nove izzive. Samo zdravi moramo ostati.

➡ Alojz Velički

Poletni meseci tega leta nam bodo gotovo ostali v spominu še dolgo. Te nenavadne, celo izjemne okoliščine, ki so zaobjele to poletje, ki smo ga sicer preživeli odgovorno in pogojno brezskrbno, so krojile pomlad in nas bodo usmerjale v jesen in zimo. Ker se zavedamo, da ni možno napovedati, da bodo epidemiološke razmere v prihodnje dovoljevale izvajanje pouka v šolah tako, kot je potekal pred 16. marcem 2020, vstopamo v novo šolsko leto negotovi, pa vendar pogumni, predvsem pa opremljeni z mnogo več izkušnjami, kot smo jih imeli spomladi.

Prav je, da se ozremo nazaj. Da se iskreno zahvalim učencem naše šole, njihovim staršem ali skrbnikom, strokovnim delavcem šole in vrtca ter še vsem ostalim članom kolektiva. Velika večina učencev je v času izrednih razmer delala zelo zavzeto, redki so se dela lotili z rezervo. V veliko oporo so nam bili starši, ki so številna navodila in pojasnila sprejemali s strpnostjo in razumevanjem ter nas s pozitivnimi in tudi zelo dobrodošlimi konstruktivnimi kritikami opogumljali in spodbujali.

Delavci šole smo se morali sami zelo veliko naučiti, istočasno pa znanje posredovati učencem. Bili smo med prvimi, ki smo z učenci vzpostavili stik preko videokonferenc. V nekaterih družinah so uživali v novih izzivih in skupaj odkrivali svoje potenciale, nekaterim je pouk na daljavo predstavljal dodatno breme, nekaterim pa nerešljiv problem. Uspeli smo navezati individualni stik prav z vsemi učenci, tudi tistimi, ki so imeli tehnične in organizacijske težave. Nekaterim smo priskočili smo na pomoč s prenosnimi računalniki iz šole, izjemno veseli smo bili pomoči Občine Hoče-Slivnica, ki je pomagala s šestimi prenosniki. Poskušali smo čimbolj zmanjšati razlike, ki so se pojavile med učenci. Nismo jih uspeli odpraviti, smo jih pa gotovo omilili.

V veseljem smo sredi maja odprli vrata vrtca in postopno še šole ter uspešno zaključili šolsko leto.

Pričetek novega šolskega leta pa ne prinaša le strogih varnostnih ukrepov; učence naše šole so v šolskem parku pričakala nova lesena igrala, ki nudijo urjenje veliko raznolikih motoričnih spretnosti; prav tako je v polnem teku izgradnja učilnice v naravi: zasaditvi z drevesi, gredam raznih vrst, čutni poti ... so se pridružili še hotel za žuželke, visok hrib – sankališče in velika pokrita lesena miza s klopki. V notranjosti šole pa zelo pestre talne nalepke, ki bodo kratkočasile trenutke na hodnikih. Vse to ne bi bilo možno brez velikega odziva staršev k prispevanju v Šolski sklad in tudi sredstev, ki nam jih zagotavlja Občina Hoče-Slivnica.

➡ Franc Gosak

Raj pod Pohorjem

Z novim vrtcem v Hočah mnogi starši ne bodo več primorani poiskati mest drugje

Ta naš čudoviti svet pod Pohorjem z vsakim letom privablja večje število ljudi, ki si tu ustvarjajo svoj dom. Tako smo za otroke naše občine iz leta v leto vedno težje zagotavljali dovolj prostih mest v vrtcu. Mnogi starši so si bili primorani poiskati druge rešitve.

Z velikim razumevanjem Občine Hoče-Slivnica, ki je zagotovila finančna sredstva in vodila vso investicijo, nas je vse razveselila novica, da se začne izgradnja novega vrtca v Hočah, ki je zajemala tudi rušenje dotrajanega starega dela vrtca. Prav v tem starem delu se je kalilo mnogo danes uspešnih občanov, ki jih na vrtec vežejo prijetni spomini na otroštvo. Tudi strokovno delo v vrtcu je pripomoglo, da si mnogi, nekoč otroci, sedaj odrasli, najdejo dom v »svojem« kraju.

Pričeli smo z iskanjem nadomestnih lokacij za sedem vrtčevskih skupin. Ob tej priložnosti se še enkrat zahvaljujem PGD Bohova, da nam je odstopilo svoje nove prostore, kjer sta uspešno delovali dve skupini vrtca in od tam odnesli mnoge nove izkušnje, znanja in doživetja. Štiri skupine smo gostili v stari telovadnici, kjer so spoznavali šolsko okolje, v katerega bodo kmalu pogumno odkorakali kot prvošolci. Ena skupina vrtca pa je bivala v prostorih VŠD Hoče, od koder je lahko spremljala razne športne aktivnosti, ki so se redno odvijale v športni dvorani.

Na občini so pridobili vso dokumentacijo in zagotovili finančna sredstva. Tako se je avgusta 2019 pričela priprava na gradnjo, najprej z izselitvijo in rušitvijo starega vrtca ter z začetkom izgradnje novega nizko energetskega vrtca. Gradnjo je izvajalo podjetje Makro 5 iz Kopra, ki so z deli začeli strokovno in odgovorno. Z navdušenjem smo spremljali gradnjo in se veselili vidnih dnevnih sprememb na gradbišču. Na vsakotedenskih rednih koordinacijskih sestankih, ki so potekali v šolski sejni sobi, smo usklajevali delo in dobili številne informacije o napredovanju le-tega. Gospod župan je zadovoljen vsak teden iz istega mesta v šoli naredil fotografijo gradbišča, napredek pa je bil viden iz tedna v teden.

Delo v vrtcu je potekalo normalno, uspešno pa so delovale tudi tri skupine, ki so ostale v obstoječih igralnicah. S pomladjo, ko je zgradba vrtca počasi že dobivala končno podobo, nas je vse skupaj presenetil izbruh in razglasitev epidemije koronavirusa. Dela so se za nekaj tednov zaustavila, vendar niso ogrozila končnega roka dokončanja del. Vmes je občina izvedla še razpisa za nabavo zunanjih igral in notranje opreme. V veselem pričakovanju in dobrem sodelovanju vseh deležnikov so dela ob koncu junija in začetku julija šla proti koncu. Sledili so uspešni tehnični

prevzemi in izdaja uporabnega dovoljenja, ki nam omogoča, da s 1. septembrom lahko začnemo uporabljati nove, svetle in prijazne prostore novega vrtca.

Z novim vrtcem smo zagotovo pridobili odlične pogoje za uspešno strokovno delo z otroki, ki imajo v novem vrtcu na voljo prostorne igralnice, športno igralnico s plezalno steno in mnogimi drugimi športno-didaktičnimi pripomočki, številne udobne koticke ter tobogan, po katerem se lahko spustijo iz nadstropja v pritličje. V novem vrtcu smo pridobili prostore za nove tri skupine otrok, s čimer smo letos zagotovili varstvo vsem predšolskim otrokom v naši občini. Vseh 13 skupin v vrtcu Hoče in 5 skupin v vrtcu Rogoza je polno zasedenih z občinskim normativom (+2 otroka). To znaša 333 vpisanih otrok v šolskem letu 2020/21, kar je za 48 več kot v prejšnjem šolskem letu.

Večje število otrok v vrtcu posledično vpliva tudi na vedno več otrok v šoli, s tem pa tudi na prostorske zahteve v šoli. Župan, občinska uprava in ves občinski svet so z razumevanjem prisluhnili našim potrebam po dozidavi večje šolske jedilnice, obnovljeni kuhinji in dodatnih učilnic. Pridobivanje dokumentacije je tako že v teku.

Prijetno je delati v občini, kjer iz leta v leto pridobivamo nove investicije in skupaj iščemo odgovore na nove izzive. Spodbujajoče je, če so tvoje sodelavke in sodelavci strokovnjaki, ki odgovorno in uspešno opravljajo svoje delo. Vsekakor pa je v veselje, če to delo opravljaš za naše otroke in njihove starše, ki znajo ceniti naš trud in vse opravljeno delo. Ob tej priložnosti se vsem zahvaljujem za dobro sodelovanje. Mi vsi pa se bomo skupaj trudili še naprej, saj skupaj znamo in zmremo.

➡ Alojz Velički

Predstavitve knjige »Kilometer nič«

Lora Klinc napisala prvo knjigo o kolesarstvu, posvečeno Primožu Rogliču

Dan 25. avgust 2020 bo v Hočah zapisan kot nov knjižni dan. Lora Klinc se je pogumno odločila in kljub svoji časovni stiski spisala, uspešno dokončala in tudi izdala svojo prvo knjigo z naslovom »Kilometer nič«. V knjigo je zlila vso svojo »literarno žilico«, izkazala veliko ljubezen in spoštovanje do svojega življenjskega sopotnika, kolesarja Primoža Rogliča, in ostalih privrženecv tega športa.

Kljub »korona« situaciji je uspelo izpeljati dobro predstavitev v Lorinih rodni Hočah. Občina je lani dobila tudi priznanje »Občina, prijazna branju« in današnji dogodek je samo dodatek več k temu priznanju.

Prireditvev in samo predstavitev je odlično vodil Marko Potrč. Lora je želela s knjigo predstaviti življenje vrhunškega športnika kolesarja in vse, kar je povezano s kolesarstvom. Njegovo kolesarsko pot, pa čeprav dostikrat okronano s trdimi padci in velikimi bolečinami, vendar vedno z enim ciljem proti zmagi, je opisala in oplemenitila še z drugimi podatki in raznimi zgodbami. Ne bom veliko pisala o samem Primožu, saj njegove velike uspehe spremljamo po medijih in smo veseli ter ponosni, da Slovenija premore tako velike, neprecenljive športnike tudi v kolesarstvu. Moj namen pisanja je posvečen sami predstavitvi knjige in pisateljici Lori.

Med obiskovalci vidim ponosne Klinec, ponosne Rebernake, prijatelje, športnike, vsi z iskricami v očeh, polnimi ljubezni in ponosa: »To pa je naša Lora.« Potem se spomnim: »O joj, poslušaj, ne pasi samo radovednosti!« Marko Potrč spretno sprašuje Loro, povabi na oder govornike (predsednika Kolesarske zveze Slovenije, urednika Delovne priloge Polet) – veliko besed, veliko pohval, veliko čestitk. Prepričani, da je ta knjiga šele začetek, kajti v Lori (tudi njen Primož) so prepoznali dobro pisateljico in to, da je ta knjiga šele njen začetek pisateljstva. Marko je krasno zaključil predstavitev, ki je bila kratka, ampak ravno dovolj dolga, da smo izvedeli veliko, ravno dovolj, da bomo vzeli knjigo v roke in jo prebrali. Naredili bomo tako, kot je rekla Lora: »Marko preberi celo knjigo, pa boš vse videl in spoznal!« Seveda ji Marko ni ostal dolžan: »Bom, Lora, bom, ne samo enkrat, večkrat jo bo vzel v roke, saj je tvoja knjiga dokaz velike ljubezni, pripadnosti drug drugemu, športu, družini ...«

Šla sem po knjigo. Zdaj ko pišem ta kratki članek, bi najraje vse prebrala, pa potem napisala zgodbo. Vendar ne bom. Tukaj bom končala s čestitkami vsem za dobro predstavitev, čestitko Lori, celi njeni družini, prijateljem, ki jo/jih spremljajo na njihovi skupni poti.

← Zdenka Trinko

Za kolesarske telebane

Na začetku knjige sem prebrala, citiram: »To je knjiga o ljubezni za kolesarske telebane skozi ženske oči,« je zapisal Primož Kališnik, urednik Delovne priloge Polet, zadnji njegov stavek je: »Vse dobre največje stvari se zgodijo z ljubeznijo.« To je Lora, ki piše, to je Primož, ki kolesari, zadnji dve leti jima sledi še njun mali Lev, skupaj vsi trije nosijo rumene majice, in skupaj hitijo proti zmagam, proti svojim ciljem.

Dvoje novih igrišč

V času počitnic pri OŠ v Hočah in v Pivoli uredili dvoje otroških igrišč

V sklopu Projekta Las Lastovica – Nadgradnja športne infrastrukture v Hočah smo uspeli urediti otroško igrišče pri Osnovni šoli Dušana Flisa v Hočah. Zaradi trenutno vladajočih razmer zaradi širitve virusa smo izvedli le investicijo, ki bo velika pridobitev za občane kot tudi za učence osnovne šole. Investicija je zajemala tako nivelacijo samega igrišča kot postavitev nove lovilne mreže. Sanacija je bila potrebna, da se lahko zagotovi nemotena igra, in kot so v šali povedali uporabniki igrišča, »poštena«, saj je igrišče imelo naklon proti enemu голу: tisti, ki ni izbral gola na zgornji strani igrišča, naj ne bi imel enakovrednih pogojev za zmago.

V nadaljevanju izvajanja projekta predvidevamo tudi izvedbo nogometnega turnirja, pri katerem bosta sodelovali obe nogometni šoli iz naše občine. S turnirjem bomo poskrbeli za promocijo igrišča kot tudi samega športa.

Na pobudo krajanov naselja Pivola, da se tudi v njihovem naselju uredi otroško igrišče, smo v dogovoru s Fakulteto za kmetijstvo in biosistemske vede uredili staro asfaltirano igrišče. Ob tej priložnosti se želimo zahvaliti Fakulteti za kmetijstvo in biosistemske vede za njihovo pripravljenost in odzivnost za ureditev potrebne dokumentacije za postavitev otroških igral. Igrala, ki jih je postavilo strokovno osebje izbranega ponudnika, so pregledana in so v skladu z veljavnimi standardi, ki veljajo za otroška igrišča vrtca. Igrala so bila namreč postavljena pred obnovo na vrtčevskem otroškem igrišču. Vsa igrala so se v

celoti obnovila in postavila na igrišče, kjer bodo lahko še dolgo razveseljevala otroke kot tudi njihove starše.

V nadaljevanju ureditve igrišča bomo na lokacijo postavili tudi klop in koš za odpadke. S pomočjo režijskega obrata pa bomo poskrbeli, da se bo igrišče redno kosilo.

← Katja Arnšek Kvar

Vzpodbuda je pomagala

Tokratna krvodajalska akcija v Hočah je bila tudi s pomočjo objav in pozivov v našem časopisu več kot uspešna

Mineva 10 let, kar sem prevzela vodenje Krajevne organizacije Rdečega križa (KORK) v Hočah. V teh letih se je marsikaj spremenilo – poslanstvo Rdečega križa pa ostaja nespremenjeno – z močjo humanosti izboljšati življenje ranljivih skupin ljudi.

V KORK v svojih okoljih spremljamo življenje ljudi in se poskušamo odzvati na pojave stisk in nemoči, še posebej ranljivih skupin, kot so otroci in starejši. Med ljudmi poskušamo spodbuditi čut solidarnosti in razumevanja za stiske drugih, žal pa moram priznati, da nam vselej ne uspeva tako, kot to želimo. Eden izmed večjih razlogov za to je tudi v pomanjkanju prostovoljcev, s katerim se vse bolj srečujemo, mnoge naše prostovoljke so opustile to svojo humanitarno delo predvsem zaradi starosti – saj ga ne zmorejo več. Mlajših prostovoljk in prostovoljcev, ki bi se nam pa pridružili, pa ni, čeprav poskušamo po šolah organizirati krožke RK in tudi že več let sprejemamo učence prve triade osnovne šole v organizacijo RK. Priznati moram, da želimo s temi aktivnostmi privabiti k sodelovanju v naše KORK tudi njihove starše in mlajše stare starše.

Od vseh dejavnosti, ki nam jih je uspelo v letošnjem letu kljub koroni ohraniti, je poleg sociale – razdeljevanja prehranskih paketov, ostala le še dejavnost skrbi za zdravje – krvodajalstvo. Kot ste lahko že v prejšnji številki Utrinkov zasledili, je v zadnjih

letih v Hočah tudi število aktivnih krvodajalcev močno upadlo, zato sem s skrbjo čakala na dan, ko je potekala krvodajalska akcija na Osnovni šoli Dušana Flisa v Hočah. Tokrat smo spremenili način obveščanja krvodajalcev in pokazalo se je za zelo uspešno: krvodajalce smo poleg običajnega pošiljanja vabil s karticami pozivali, da se darovanja krvi udeležijo, tudi s SMS obvestili. Bili smo uspešni, kot že dolgo ne.

Na odvzem krvi je prišlo kar 38 krvodajalcev, od tega 31 iz naše občine in 7 iz okoliških občin; 11 je bilo žensk. Pa tudi starostna struktura darovalcev se je spremenila, prišlo je kar nekaj mlajših, ki smo jih bili zelo veseli. Tokrat je bil prijavljen kot najstarejši krvodajalec, star 63 let, in je kri daroval že 123-krat. Iskrena hvala vsem, ki ste se odzvali našemu vabilu k darovanju krvi. V kuhinji osnovne šole so tako kot doslej, pripravili okrepčila za krvodajalce, s katerimi smo po darovanju tudi tokrat malo poklepetali in se dogovorili za naslednje srečanje čez 6 mesecev, v februarju prihodnje leto. Pričakujte naša SMS-vabila in objave na spletnih straneh občine.

Za vso pomoč pri izvedbi, tokrat zelo uspešne akcije, se vsem udeležencem iskreno zahvaljujem.

← Zdenka Gajzer

Počitnice aktivno preživljalo 390 otrok

Poletno varstvo za otroke navkljub koronavirusu uspešno zaključeno

Kljub letošnjemu najbolj noremu in nepredvidljivemu letu 2020, ko smo že vsi mislili, da s poletnim varstvom ne bo nič, smo poletno varstvo za otroke uspešno in brez enega samega zapleta pripeljali do konca.

Tudi letos je poletno varstvo za svoje mlade občane subvencionirala Občina Hoče-Slivnica in s to lepo gesto razbremenila starše, ki so še posebej v teh čudnih časih potrebovali pomoč. Za dobro in zanesljivo izvedbo pa je že četrto leto zapored poskrbel Svizec šport, ki ga veliko otrok pozna predvsem po tem, da skrbi za šport predšolskih otrok v občini. Varstvo za otroke je tudi letos trajalo 8 tednov, od 29. junija do 21. avgusta, na voljo pa je bilo 60 mest tedensko v prvih dveh tednih in 47 mest v ostalih tednih, saj so se razmere zaostriale in je bilo potrebno zmanjšati število otrok v varstvu s 60 na 47. Kljub razmeram so se skoraj vsa mesta zapolnila, večina že v mesecu juniju.

Varstvo je bilo organizirano od 7. ure zjutraj do 16. ure popoldan, po predhodnem dogovoru pa tudi od 6. ure zjutraj do 16.30 ure popoldan. Tako je letos aktivno svoje počitnice preživljalo skupaj 390 otrok, ki so se v povprečju varstva udeležili za 3 tedne, nekateri pa tudi več. Prevladovala je spet športna nota, ni pa manjkalo tudi ostalih družabnih vsebin, ki so dopolnile dnevni program.

Seveda so tudi za poletno varstvo veljala bistveno drugačna pravila in varnostna priporočila kot prejšnja leta. Tako v letošnjem programu ni bilo nekaj pri otrocih zelo priljubljenih vsebin, kot so na primer kopalni dan na Mariborskem otoku, »pižama party«, ko otroci prespijo v prostorih Kulturnega doma noč s četrtka na petek, ter petkovega medobčinskega športnega druženja z otroki iz drugih občin. Tudi sodelovanja z lokalnimi društvi je bilo malo, saj smo se morali obnašati odgovorno in paziti tudi na starejše občane, ki bi jim druženje z otroki predstavljalo povečano tveganje za zdravje.

Kljub trenutnim razmeram in vsem omejitvam smo dokazali, da, kjer je volja, je tudi pot, in ponovno staršem omogočili varstvo otrok, otrokom pa popestrili počitnice.

Se vidimo prihodnje leto, mi se že veselimo!

➡ Vid Kajnih

Pomagajmo čebelici

Na Pohorju gostili otroke poletnega tabora in jih spodbudili, da bi zasadili medoviti vrt

Čebelarji Čebelarkega društva (ČD) Alojz Greif Hoče smo dne sredi junija na svojem Čebelarkega domu na Slivniškem Pohorju gostili otroke poletnega tabora. Tabor smo izvedli v organizaciji VeGeC Hoče-Slivnica pod vodstvom Veronike Tonejc. Naziv tabora je bil »Pomagajmo čebelici in zasadimo medoviti vrt«.

Glede na naziv tabornega dne in njegov namen smo se čebelarji ČD temu primerno organizirali. Ta dan se je tabora udeležilo 44 otrok v starosti od 6 do 12 let in sedem spremljevalcev. Organizirali smo skupine in otrokom na štirih delovnih točkah predstavili: pomen čebel v naravi, načine čebelarjenja, ogled oglednega panja in notranjost čebelnjaka in zasaditev medovitih rastlin. Otroci so si ogledali tudi film o krajinski sivki, o naši avtohtoni čebeli.

Otroci in njihovi spremljevalci so pokazali veliko zanimanje za čebele in zastavljali različna vprašanja, na katera smo jim morali odgovorjati. Ob prihodu na čebelarkega doma smo jim ob njihovi

malici ponudili tudi kruh in med, ki so ga z veseljem poskusili. V okolici čebelarkega doma so ob naši pomoči zasadili okrog sto medovitih rastlin, ki bodo tudi pomagale preživeti čebelam v naravnem okolju.

Ob zaključku delavnice so se nam otroci zahvalili za predstavitev z željo da še naprej skrbimo za čebele, mi smo jim pa obljubili, da bomo skrbeli za rast medovitih rastlin. V prijetnem vzdušju smo se razšli s skupno željo, da se ponovno dobimo na čebelarkega doma.

S strani ČD so pri pripravi in izvedbi delavnice sodelovali predsednik ČD Miran Pregl, oskrbnik čebelarkega doma Bojan Lunežnik in čebelarka Mojca Vrecl.

➡ Bojan Lunežnik

Veliko novih kolesarskih in pešpoti

Trenutno v občini štirje projekti, ki bodo zaščitili najranljivejše skupine v prometu: pešce in kolesarje

Občina Hoče-Slivnica želi zaščititi ranljivejše skupine v prometu (pešce in kolesarje), zato postopoma načrtuje, izvaja in vzpostavlja varne povezovalne kolesarske in peš poti za vse naše prebivalce in turiste, hkrati pa se trudi poskrbeti za boljšo izkoriščenost obstoječih prometnih površin, ki pa so nekatere brez dvoma potrebne obnove ali nadgradnje. Cilj projektov je okolje, v katerem je manj grožen za prometne nesreče, in v želji, da občina v večji meri spet postaja prostor za srečevanje in povezovanje ljudi znotraj občine in sosednjih občin.

Trenutne aktivnosti načrtovanja in izvedbe potekajo v sklopu naslednjih projektov:

a) Kolesarska pot Fram-Radizel

V letošnjem letu je sosednja Občina Rače-Fram v sklopu projekta Ureditev mešane površine za pešce in kolesarje ob državni cesti RII 430 odsek O274 od semaforiziranega križišča v Framu do Radizela pristopila k realizaciji projekta in izgradnji mešane poti za kolesarje in pešce od Frama proti Radizelu. Del izgradnje mešane površine za pešce in kolesarje je načrtovan tudi v Občini Hoče-Slivnica v naselju Radizel, natančneje ob Mariborski cesti od Opekarniške ulice do občinske meje z Občino Rače-Fram. V ta namen je Občina Hoče-Slivnica pristopila in namenila sredstva k izvedbi in ureditvi tega dela trase mešane poti za kolesarje in pešce. Pogodbena vrednost investicije je ocenjena na 32 tisoč evrov. Dela bodo predvidoma zaključena v mesecu septembru 2020.

b) Javna razsvetljava med Spodnjimi in Zgornjimi Hočami

V teku so gradbena dela za pripravo načrtovanih 15 uličnih svetilk, ki bodo v naslednjem letu osvetljevale zelo priljubljeno mešano pot, ki jo uporabljajo sprehajalci in kolesarji ob južni strani regionalne ceste med naseljema Spodnje Hoče in Zgornje Hoče.

c) Kolesarska in pešpot v Hotinji in Orehovi vasi

V Občini Hoče-Slivnica se že vrsto let srečujemo s problematiko pešpoti ob železniški progi med železniško postajo Rače in Orehovo vasjo. Ker pot ni urejena, kot bi morala biti, ljudje pa jo

kljub temu uporabljajo, je upravičen strah, da bo prišlo do nesreče in izgube kakšnega življenja, zato je ponovno zaživela ideja, da v sodelovanju z Občino Rače-Fram zgradimo kolesarsko in peš pot v primerni razdalji od tirov. Za realizacijo le-te smo pridobili predhodno mnenje upravljavca javne železniške infrastrukture SŽ-Infrastrukture, d. o. o. glede možnosti za odvzem statusa javne železniške infrastrukture oz. prenos lastništva za zemljišča, po katerih je predvidena kolesarska in pešpot v Občino Hoče-Slivnica. Projekt je predviden v 2. fazah, in sicer:

- 1. faza je izgradnja kolesarske in pešpoti od meje z Občino Rače-Fram do železniškega prehoda na Rački cesti v Hotinji vasi,
 - 2. faza je izgradnja kolesarske in pešpoti od železniškega prehoda na Rački cesti do železniške postaje Orehova vas.
- Realizacija obeh faz je vezana na časovnico, odvisno od ureditve statusa zemljišč, po katerih je predvidena trasa kolesarske in pešpoti obeh faz.

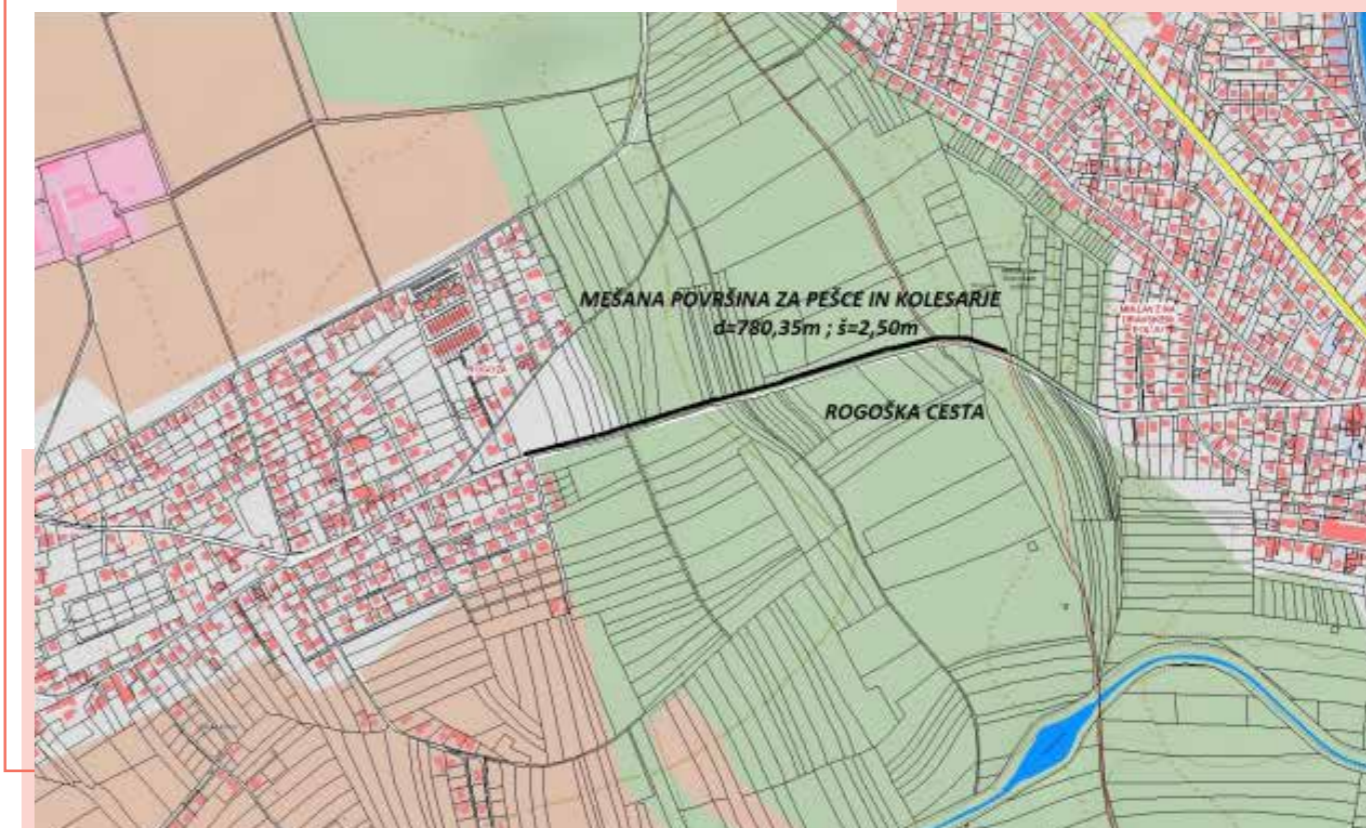
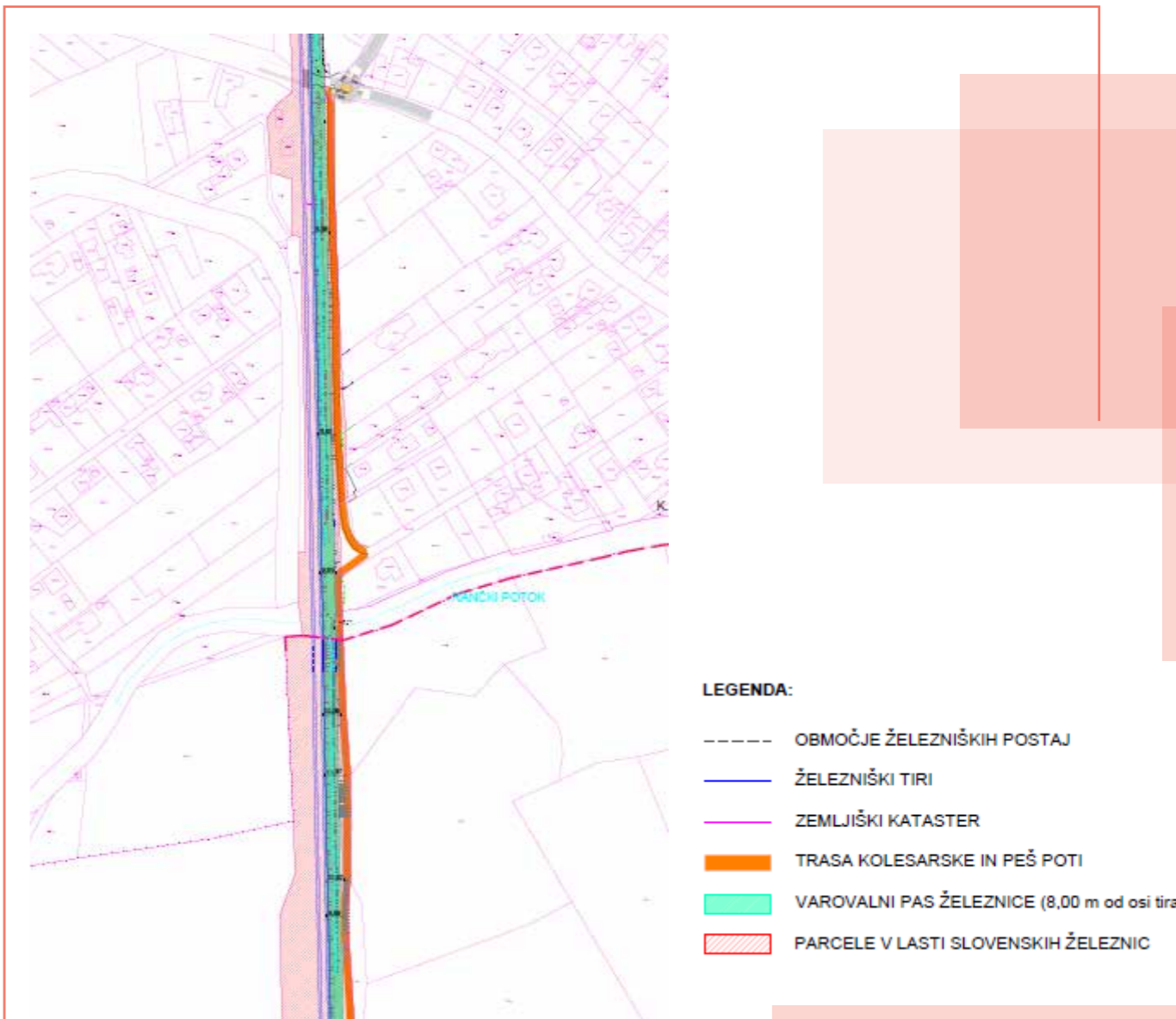
Slika: 1. Faza: Izgraditev kolesarske in pešpoti od meje z Občino Rače-Fram do železniškega prehoda na Rački cesti v Hotinji vasi.

d) Kolesarska in pešpot od Rogoze do Miklavža

Občina Hoče-Slivnica je objavila razpisno dokumentacijo in je v fazi izbire izvajalca za predvideno asfaltirano pot - mešano površino za pešce in kolesarje, ki bo povezovala naselja od Rogoze do Miklavža na Dravskem polju in bo služila lokalnim stanovalcem in obiskovalcem, da se bodo lahko varno sprehajali ali kolesarili med naselji. V območju naselij so izvedeni asfaltirani pločniki, zato je zaradi zagotavljanja varnosti na območju med naselji nujno izvesti še predvideno pot. Prilagodi in prometno uredi se obstoječe priključke v gozd severno ob poti tako, da je omogočeno le prečkanje poti.

Kolesarska in peš pot je načrtovana deloma tudi v Občino Miklavž na Dravskem polju, ki bo za realizacijo le-te poskrbela sama. Po izgradnji kolesarske in pešpoti bo občina še premoženjsko-pravno uredila lastništva.

← Ksenija Petrič

Prvi e-referendum v Sloveniji

Obeta se nam posvetovalni e-referendum glede menjave poštno številke na Rogozi

Na Občino Hoče-Slivnica je prispel predlog Krajevne skupnosti Rogoza glede menjave poštno številke za 1599 prebivalcev Krajevne skupnosti Rogoza, ki uporablja poštno številko sosednje Občine Miklavž na Dravskem polju. Da lahko za območje Rogoze, ki spada pod Občino Hoče-Slivnica, pride do menjave poštno številke (sedaj uporabljajo poštno številko 2204), smo od Pošte Slovenije prejeli odgovor, da mora biti odločitev o spremembi poštno številke poleg izglasovanja na Občinskem svetu Občine Hoče-Slivnica izglasovana še na referendumu s strani ljudi, ki jih sprememba zadeva.

Glede na nastalo situacijo zaradi korona krize in v želji, da omogočimo glasovanje, smo se zadeve lotili na način, da nameravamo to jesen preveriti voljo občank in občanov skozi svetovalni referendum s posebno e-glasovnico.

S sodobno obliko preverjanja volje občank in občanov, ki bo unikum v slovenskem prostoru, bi uvedli posvetovalno e-glasovanje na način, ki je skladen z Ustavo RS in ostalo zakonodajo glede varstva osebnih podatkov in obenem z uvidom upoštevanja zakonodaje o referendumu in o ljudski iniciativi.

Menimo, da je svetovalni referendum s posebno e-glasovnico skladen z ustavnim načelom sorazmernosti te, da je glede na razmere primerna rešitev, ker:

- je v času korona krize običajno glasovanje z zdravstvenega

vidika nevarno in neizvedljivo, e-glasovanje pa je z zdravstvenega vidika varno in je izvedljivo;

- gre za posvetovalni in ne obvezujoči referendum;
- gre za lokalno glasovanje, po Ustavi RS pa občina lahko sama ureja vprašanja, ki se tičejo le prebivalcev občine.

Župan dr. Marko Soršak je predstavil rešitev svetovalnega referenduma s posebno e-glasovnico ter podal pobudo na 8. redni seji predsedstva Skupnosti občin Slovenije, ki je projekt ocenilo kot dobrodošel ter sprejelo sklep: »Predsedstvo SOS se je seznanilo s pobudo Občine Hoče-Slivnica in podprlo prizadevanja, vezana na izvedbo svetovalnega referenduma s posebno e-glasovnico ter predlagalo aktivno sodelovanje SOS v procesu, saj bodo pridobljene izkušnje uporabne tudi za druga lokalna okolja.«

Na podlagi tega so stekli nadaljnji postopki za realizacijo izvedbe e-posvetovalnega referenduma in tako lahko krajan Rogoze v naslednjem obdobju pričakujejo nadaljnja navodila za izvedbo e-referenduma, ki jim bo omogočil, da bodo izrazili svojo voljo glede menjave poštno številke. Pri tem pa še enkrat poudarjamo, da v primeru, ko/če bo (kakršna bo volja krajanov) prišlo do menjave poštno številke, krajan s tem ne bodo imeli dodatnih stroškov, saj se poštna številka ne nahaja na osebnih dokumentih.

➡ Vanja Jus

Mestni avtobus odslej tudi v Hoče

Avtobusi linije številka 2 mestnega linijskega prevoza bodo poslej obračali pri Botaničnem vrtu v Pivoli

Obveščamo vas, da je podjetje Marprom z začetkom septembra pričel izvajati avtobusne prevoze do Botaničnega vrta. Gre za podaljšanje linije številka 2 mestnega linijskega prevoza potnikov v Občino Hoče-Slivnica oziroma podaljšanje linijskega prevoza od postajališča oziroma obračališča Razvanje do Botaničnega vrta v Pivoli. Med delovnikom in soboto bo vozil 6-krat dnevno, ob nedeljah in praznikih pa 4-krat dnevno. Točen vozni red bo objavljen na spletni strani www.obcina-hoce-slivnica.si. Na parkirišču pred botaničnim vrtom bo urejeno postajališče in obračališče za avtobus.

Obvestilo o zapori cest

Obveščamo vas, da bodo dne **13. septembra 2020 med 10⁰⁰ in 11³⁰**, zaradi prireditve »4. Tek pod Pohorjem«, izvedene popolne zapore naslednjih občinskih cest:

V času popolnih zapor bodo **omogočeni prevozi intervencijskih vozil.**

Čakanje na ministrstvo

V prejšnji številki Utrinkov smo poročali, da bomo v kratkem pričeli z izgradnjo kanalizacijskih sistemov v Spodnjih Hočah, Slivnici, Radizelu, Hotinji vasi, Čreti in Polani. V ta namen vas seznanjamo, da smo v zaključni fazi izbire izvajalca za izvajanje gradbenih del. Ker pa s strani Ministrstva za okolje in prostor še nismo prejeli odločbe o sofinanciranju, bomo morali s samo izvedbo nekoliko počakati, vse dokler ne bomo prejeli odločitve ministrstva. Z naše strani si prizadevamo in upamo, da odločitev prejmemo v najkrajšem možnem času.

➡ Metka Meglič

ŠT. CESTE	OPIS	NASELJE
JP 880552	Ob ribniku	Slivnica
LC 380071	Polanska cesta	Čreta
JP 882055	Odcep Štabuc	Čreta
JP 880551	Grajska cesta, Veronikova cesta, Hočka cesta (Grad -Križna kapela)	Čreta
JP 880211	Cesta v Zaforšt	Zg. Hoče
LC 380061	Križna cesta	Sp. Hoče
JP 880421	Gozdna ulica	Zg. Hoče

Počitniški pozdrav Pohorski tržnici

Skupaj smo preživel tudi zadnje počitniško sobotno jutro na Pohorski tržnici

Zadnji avgustovski dnevi so nas vabili v naravo in idealno je bilo, da smo združili izlet v naravo in obisk Pohorske tržnice. Otroci so se zabavali z Metko Lipnik, knjižničarko in pedagoginjo, ter na delavnici s Tjašo in Tejo, kjer so izdelovali barvne leteče igrače. Vsekakor je bila najbolj obiskana stojnica VeGeC, ki je bila namenjena izmenjavi knjig. Ljubitelji branja so prinesli knjige, ki so jih menjali, jih prelistali ali podarili. Po prelistanih knjigah pa se je marsikomu oko ustavilo na prilagojenih tatamijah in v belo oblečenih športnikih. Judoisti so bili prava popestritev Pohorske tržnice. Že ko smo jih poslušali, so se nam zapletale besede »Deashi Harai«, »Hajime«. Zvenelo je precej zapletlo, izgledalo pa je preprosto in dovršeno. Tako na Pohorski tržnici ni manjkalo tudi tistih »ta pogumnih«, ki so se tudi sami preizkusili v veččinah »mehke poti« – juda. Metanje, padanje in samoobramba. Skratka, napeto, poučno in rekreativno. Skupaj smo ugotovili, da je to zares uporaben in lep šport. Ugotovili smo, da so kljub temu, da je bil še čas počitnic, predstavniki Judo kluba Apolon Hoče že pridno trenirali in so nas s pravnimi napotki usmerjali, svetovali in nas povabili medse.

Ponudniki Pohorske tržnice pa so se to soboto še posebej potrudili in ponudili pestro ponudbo izdelkov, pridelkov. Za piko na i pa smo si lahko privoščili še mini burgerje, pomfri, sladoled in okrepitevne pijače. Za vročico sobotnega dopoldneva pa so vsekakor poskrbeli Vroči cilindri in DJ.

Vljudno vabljeni na Pohorsko tržnico tudi še naprej, vsako soboto med 9.00 in 12.00 uro. Kupujmo lokalno.

➡ Metka Oberljat

Prečrpalna postaja v treh mesecih

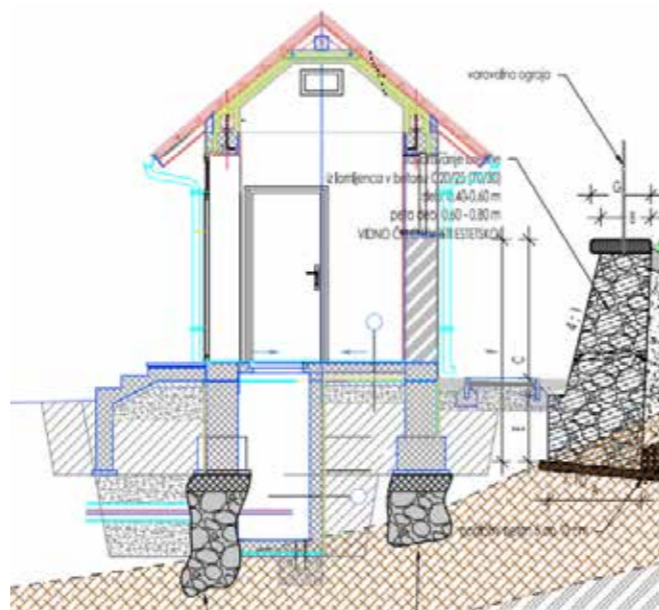
Pričeli z izgradnjo prečrpalne postaje v Čreti, vredno 165 tisoč evrov

Pitna voda, tekočina brez barve, vonja in okusa, je življenjsko pomembna tekočina, brez katere človek ne preživi več kot tri dni. Te življenjske pomembnosti se zavedamo tudi na občini, zato vsako leto vlagamo finančna sredstva v infrastrukturne objekte. Želimo si, da v vaš dom priteče čista pitna voda.

Konec meseca avgusta smo v ta namen pričeli z izvajanjem projekta izgradnje prečrpalne postaje Čreta, katere namen je predvsem zvišanje tlakov in pretokov pri višje ležečih uporabnikih. Z izgradnjo prečrpalne postaje bo doseženo še hidravlično uravnoteženje vodovodnega sistema.

Nova črpalna postaja se bo postavila ob Polanski cesti v naselju Čreta. Gradbena dela bo izvajalo Cestno podjetje Ptuj, ki je bilo na podlagi izvedenega javnega naročila izbrano kot najugodnejši ponudnik. Investicijska vrednost projekta po ponudbi izbranega izvajalca znaša nekaj več kot 165 tisoč evrov. Izvajalec mora dela zaključiti v roku 3 mesecev.

➡ Metka Meglič

Koliko fekalij je steklo v zemljo?

Policisti ugotavljajo, kdo je poškodoval kanalizacijsko omrežje v Samovi ulici na Rogozi

Občina Hoče-Slivnica je bila s strani koncesionarja in upravljalca podjetja Nigrad opozorjena na nedovoljen poseg v varovani pas oziroma preboj kanalizacijske cevi v Samovi ulici v naselju Rogoza. O nedovoljenem posegu in poškodbi so bile obveščene pristojne inšpekcijske službe, upravljavci posameznih infrastrukturnih vodov in policijska Postaja Rače v namen ugotavljanja indetitete povročitelja.

Poškodba kanalizacijskega sistema ne pomeni samo finančno breme v smislu sanacije poškodovanega kanala, ampak se moramo zavedati, da iz poškodovanega kanala iztekajo fekalne vode, ki so mikrobiološko najbolj nevarne za zdravje ljudi. Prav tako so lahko nevarne tudi poškodbe na ostalih infrastrukturnih objektih ali omrežjih oz. varovanih pasovih le-teh, če delo ob ali v njih ni v skladu z pogoji in nadzorom upravljalca.

V namen, da do podobnih dejanj ne bi prihajalo, Občina Hoče-Slivnica poziva občanke in občane, da je v primeru kakršnih koli posegov v varovane pasove občinskih cest in poti ali posege v občinske ceste in poti (npr. prekop, preboj) v namen gradnje, priključitve na razpoložljivo infrastrukturno omrežje, rekonstrukcije itd. potrebno izpolniti in oddati vlogo, ki se nahaja na spletni strani občine https://www.hoce-slivnica.si/Datoteke/Obcine_obrazci/1928/1928.pdf, oziroma je pred posegom potrebno pridobiti projektne pogoje, mnenje ali soglasje za poseg v varovanih pasovih infrastrukture in varovanih območjih na območju predvidenega posega posameznih upravljavcev.

Varovalni pas je prostor ob posamezni vrsti infrastrukture (cesta, vodovod, kanalizacija, plin, elektro in telekomunikacijsko omrežje ...), v katerem je raba prostora omejena.

Varovalni koridor cest se meri od zunanjega roba cestnega sveta in je na vsako stran ceste širok:

- pri avtocestah 40 metrov,
- pri glavnih državnih cestah 25 metrov,
- pri regionalnih cestah 15 metrov,
- pri državnih kolesarskih poteh 5 metrov,
- pri lokalnih cestah 8 metrov,
- pri javnih poteh 6 metrov,
- pri javnih poteh za kolesarje 3 metre,
- pri zbirnih krajevnih cestah 10 metrov,
- pri krajevnih cestah 8 metrov.

➡ Ksenija Petrič

V štirih korakih okrog občine

V želji, da čim več ljudem približamo meje naše občine, da aktiviramo vse generacije za gibanje v naravi, smo pripravili 1. pohod ob meji Občine Hoče-Slivnica

V času izolacije je vsak preživel čas na svoj način. Marsikdo je hodil in kolesaril po bližnji okolici, jo raziskoval in ugotovil, da je sploh ne pozna. Prav tako tudi Miro Petrič, ki se mu je na enemu izmed pohodov utrnila ideja, zakaj pa ne bi hodili in obhodili ter kolesarili ob meji Občine Hoče-Slivnica skupaj.

Prehoditi meje svoje občine je pravi izziv za občanke in občane. Takšen pohod pomeni spoznavanje občine in obenem pomeni doprinos k zdravemu načinu življenja, druženju in spodbujanju gibanja v naravi. V želji, da čim več ljudem približamo meje naše občine, da aktiviramo vse generacije za gibanje v naravi, smo pripravili 1. Pohod ob meji Občine Hoče-Slivnica, ki upamo, da bo postal tradicionalen.

S štirimi pohodi bomo obhodili našo občino, skupaj bodo obsegli približno 45 kilometrov. Prva etapa, 16 kilometrov, je potekala s Pohorske tržnice (pred Botaničnim vrtom v Pivoli) v smeri meje z občino Miklavž na Dravskem polju do Hotinje vasi – okrepčevalnica Julijana.

Druga etapa, 10 kilometrov, se bo nadaljevala iz Hotinje vasi proti kmetiji Štern-Plahutnik in bo dolga približno 8 kilometrov. Tretja etapa, dolga 8 kilometrov, se bo izpred kmetije Štern-Plahutnik nadaljevala po poti proti Mariborski koči, četrta, najkrajša, vsega sedem kilometrov dolga trasa, pa bo potekala iz Mariborske kočice proti Botaničnem vrtu v Pivoli, kjer bo tudi zaključek.

Vsaka naslednja trasa se nadaljuje tam, kjer se predhodna konča. V sklopu akcije »skupaj zmoremo« pa smo že kolesarili in obvozili meje občine, in sicer na prvi avgustovski dan. Tržnica

pri Botaničnem vrtu je bila zbirališče in od tukaj smo krenili na pot. Nekaj kolesarjev se je odpeljalo do Pohorske vzpenjače, nekaj pa jih je uporabilo kolesarski kombi, ki pelje do zgornje postaje vzpenjače. Meje Občine Hoče-Slivnica segajo visoko na Pohorje in mejijo na Mestno občino Maribor, Ruše, Slovenska Bistrica, Rače-Fram in na Občino Miklavž na Dravskem polju.

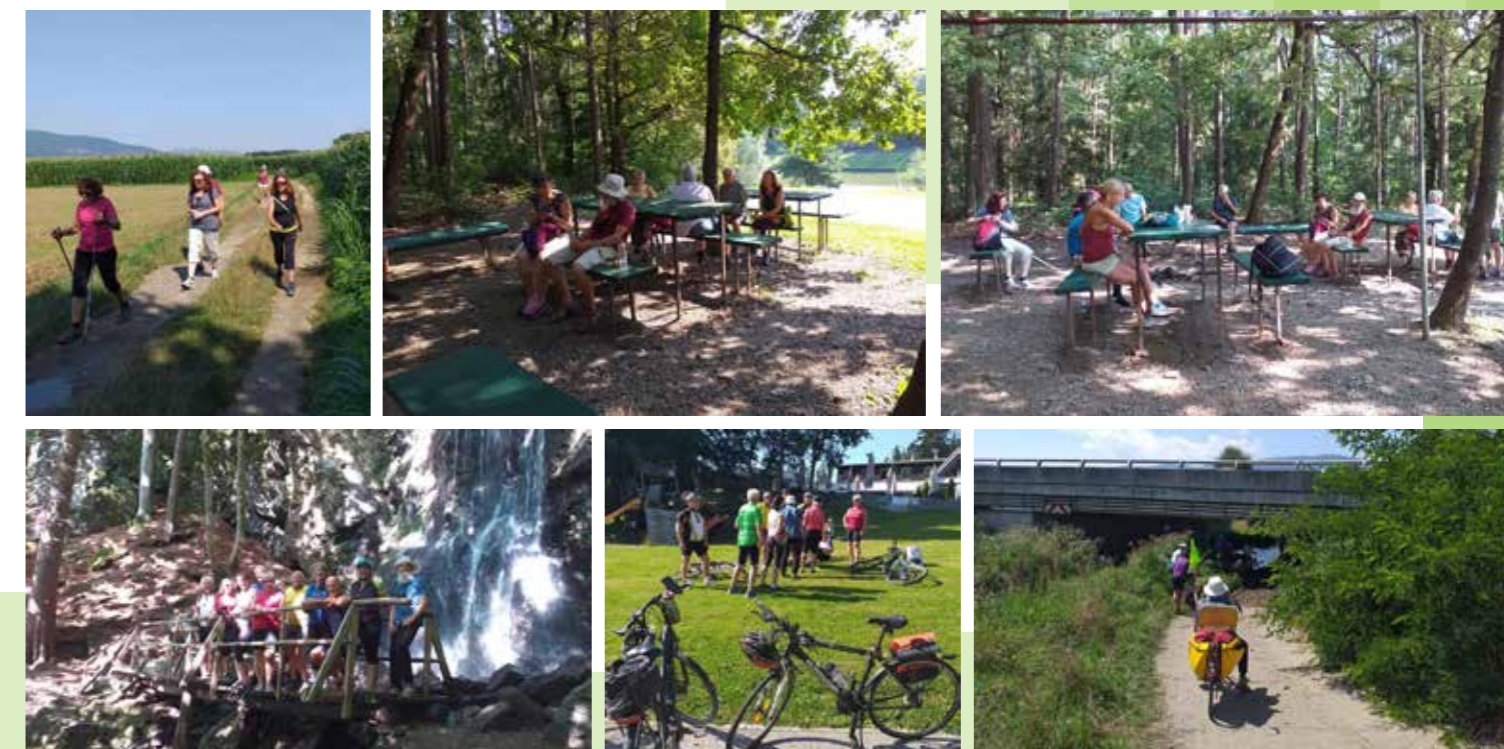
Ko smo bili vsi skupaj, smo startali izpred zg. vzpenjače proti slapu Skalca. Pot nas je vodila dalje, po lepi pohorski pokrajini in čudovitih razgledih na Dravsko polje. Že smo prikolesarili do Šestdob, kjer smo pa prekoračili mejo in smo se povzpeli vse do Ranč.

Tukaj smo se okrepčali in odžejali, popili kavico ter se spustili v Fram. Kaj hitro smo se vrnili nazaj na mejo naše občine, občudovali športna letala, ki so nas opazovala iz zraka, in že smo bili v senci naših lepih rogoških gozdov, nato pa zopet ob meji z občino Maribor odkolesarili nazaj na pivolsko tržnico.

Prekolesarili smo 48 km ter samo za vožnjo porabili 3 ure in 20 minut. Nekateri udeleženci so se udeležili obeh aktivnosti, vsi pa prejmejo kartončke, ki so potrdilo o premaganih kilometrih.

»Čeprav smo imeli pomisleke, ker nas je večina že v letih, bom dejala, kot rečemo 'kapo dol' pred našimi kolesarji. Bili ste krasni, čudoviti in to je tisti slogan naše občine, ki ga je tako lepo slišati: skupaj zmoremo,« je dejala Vera.

➡ Patricija Klinc Rebernak

Miga(j)mo vse leto

Enkrat na leto združimo moči in na glas pozovemo k spremembi mobilnostnih navad

Evropski teden mobilnosti izhaja iz akcije **Evropski dan brez avtomobila**, ki je bil prvič organiziran v Franciji leta 1998. Vsako leto 22. septembra lokalne skupnosti izkoristimo čas za vzpostavitev partnerstev z zainteresiranimi skupinami, sodelovanje in povezovanje med mesti ter uvedbo novih dolgoročajših politik in trajnih ukrepov v zvezi z mobilnostjo.

Vsi se zavedamo in občutimo, da je dobro organiziran promet srce vsake sodobne družbe. V občinah z urejenim prometom je lepše in lažje živeti. Rečemo: kjer vse lepo teče, hitreje in udobneje potujemo, hkrati pa tudi manj onesnažujemo svojo okolico. Manj hrupa pa pomeni tudi manj stresa. Manj delcev v zraku pomeni bolj zdrave posameznike in bolj zadovoljne skupnosti. Zaradi okolju prijaznih vozil, urejenih poti in sproščenih prebivalcev mesta niso samo privlačna, temveč tudi ekonomsko uspešnejša.

Sodoben življenjski slog od ljudi zahteva večjo mobilnost, zaradi česar se povečuje odvisnost od avtomobilov. V preteklih letih sta se v Sloveniji opazno povečala število registriranih motornih vozil in obseg motoriziranega prometa. Najhitreje narašča osebni motorni promet, predvsem zaradi zmanjšane zanimanja ljudi za javni potniški in železniški promet. Kljub tehničnim izboljšavam avtomobilov se s povečevanjem števila registriranih motornih vozil iz leta v leto povečujejo tudi izpusti toplogrednih plinov v ozračje. Tukaj pa je zelo pomemben trajnostni vidik urejanja prometa. Trajnostna mobilnost je namreč premikanje na trajnostni način, kar vključuje hojo, kolesarjenje, uporabo javnega potniškega prometa in alternativne oblike mobilnosti. Cilj trajnostne mobilnosti je zagotavljanje učinkovite in enakopravne dostopnosti za vse, pri čemer je poudarek na omejevanju osebnega motornega prometa in porabe energije ter spodbujanju trajnostnih potovalnih načinov. Z ukrepi prometne politike moramo zagotoviti, da je potreba vsakogar po premikanju zadovoljena, vendar ob nižjih stroških in manjših stranskih učinkih, tveganju in porabi naravnih virov.

Z doseganjem ciljev trajnostne mobilnosti prispevamo k zmanjšanju izpustov toplogrednih plinov, čistejšemu zraku v mestih, večji kakovosti bivanja, javnemu zdravju in socialni pravičnosti.

So pa tri stvari, ki jih lahko vsakdo naredi, da osebno pripomore k zmanjšanju škode, ki jo povzroča vožnja z avtomobilom. Rešitve so preproste in ne zahtevajo velikih naporov.

1. Prestopimo med brihtne potnike:

- **ne sodeluj v prometnih konicah** – najbolj onesnažen zrak dihajo prav vozniki, ujeti v koloni;
- **ne vozi se v tišini** – v službo se pelji skupaj s sodelavci. Z družino organizirajte opravke tako, da lahko greste skupaj in se čim manjkrat peljete. Z drugimi starši se dogovorite za prevoz več otrok skupaj;

EVROPSKI TEDEN MOBILNOSTI

- **pozabi avto doma** – parkiran avtomobil prihrani največ goriva in zmanjša onesnaževanje;
- **pelji se z domišljijo** – z javnimi prevoznimi sredstvi, kolesom ali peš vsakič, ko je to mogoče;
- **sodeluj v akcijah** – sami ali z ekipo sodelavcev se pridružite nacionalni kolesarski pobudi Pripelji srečo v službo. Mednarodne raziskave kažejo, da kolesarjenje vpliva na povečan občutek sreče, povečuje delovno učinkovitost in posledično izboljšuje odnose s sodelavci.

2. Prihranimo denar in dihaj čistejši zrak:

- **vozi se manj** – premisli o nujnosti vsake vožnje. Pri porabi enega samega litra dizelskega goriva namreč nastane kar 2,65 kilograma CO₂, pri porabi enega litra bencina pa 2,37 kilograma izpustov CO₂;
- **uporablaj noge in javni prevoz** – vsako osmo potovanje z avtomobilom je krajše od 500 metrov,
- **znižaj hitrost** – s hitro vožnjo boš pridobil 10 minut na 100 kilometrov, v okolje pa spustil kar 80 odstotkov več CO₂;
- **potuj manj obteženo** – shranjaj prtljago na pameten način in jo namesto na streho zloži v avtomobil. Dodatnih 50 kilogramov namreč poveča porabo goriva za dva odstotka;
- **vklaplaj klimo z glavo** – prižgana klimatska naprava vpliva na do 12 odstotkov višjo porabo goriva. Pri veliki hitrosti imej okna zaprta, saj boš tako izboljšal učinkovitost vozila.

3. Potujmo in se dobro počutimo:

- **gibaj se** – pusti avto doma in se na krajše poti odpravi s kolesom ali peš;
- **veseli se** – ne izgublaj časa v prometu. Porabi ga rajši za družino, konjičke, šport ali zabavo;
- **uživaj** – denar, ki bi ga porabil za gorivo, nameni zdravju in izboljšanju svojega počutja;
- **druži se** – namesto v nakupovalno središče se z družino odpravite na izlet s kolesi ali vlakom.

Tudi letos se je Občina Hoče-Slivnica pridružila številnim slovenskim občinam in mestom, ki skrbijo za to, da se uresničujejo smotri trajne mobilnosti, in sicer, da se zadovoljijo potrebe vseh ljudi po mobilnosti in obenem zmanjša promet ter njegove škodljive posledice. Vabljeni, da v Evropskem tednu mobilnosti naredite korak naproti k trajnostni mobilnosti naše občine.

Več informacij o Evropskem tednu mobilnosti si lahko preberete na spletni strani <https://tedenmobilnosti.si/2020/> ali na spletni strani www.obcina@hoce-slivnica.si.

Vanja Jus

Izberi čistejši način prevoza!

www.mobilityweek.eu,
www.tedenmobilnosti.si

Prehrana pomembna za mlade športnike

Projektne sodelavci ŠIPK so raziskovali, kako lahko uravnotežena prehrana in športna aktivnost vplivata na zdravo samopodobo mladostnikov

Projektne sodelavci Projekta ŠIPK so po večmesečnem raziskovanju ter povezovanju znanja in praktičnih izkušenj na praktičnih primerih prikazali, kako pomembna je zdrava prehrana v mladosti, še posebej pri športnikih. Predstavljena je bila tudi ponudba lokalne prehrane ter še vrsta strokovnih pogledov na zdravo prehrano, vpliv samopodobe na posameznika in še in še zanimivih in koristnih informacij.

Projekt je povezal študente različnih stopenj in področij študija: ekonomije, prava, psihologije in medicine. Prijaviteljica omenjenega projekta je bila Ekonomsko-poslovna fakulteta Univerze v Mariboru. V okviru projekta so študentje in študentke s pomočjo lokalnih partnerjev, športnih društev ter občine raziskovali, kako lahko uravnotežena prehrana in športna aktivnost vplivata na zdravo samopodobo mladostnikov. Aktivno vlogo pri projektu pa so imeli tudi: Odbojkarški klub Formis, Teniški klub Hoče in Občina Hoče-Slivnica.

Na stojnicah so se obiskovalci lahko posvetovali s projektnimi sodelavci glede zdrave prehrane, športne aktivnosti in zdrave samopodobe mladostnikov in se brezplačno okrepčali z zdravo lokalno pridelano hrano.

V soboto je bila že tradicionalno postavljena stojnica VeGeC, namenjena izmenjavi knjig. V sodelovanju z Mariborsko knjižnico Maribor in ljubitelji knjig postaja knjižni sejem na Pohorski tržnici tradicionalni dogodek. Ljubitelji branja lahko prinesejo knjige; lahko jih zamenjajo, podarijo, prelistajo ali pa preprosto vzamejo domov tisto knjigo, ki jim je všeč. Na stojnici so na voljo vse zvrsti knjig, od otroških do zgodovinskih, poezije, kuharskih ...

Obiskovalce Pohorske tržnice pričaka vsako soboto bogata ponudba lokalno pridelane hrane in ostalih izdelkov. Obiskovalci lahko hrano pokušajo in se oskrbijo z lokalnimi dobrotami. Posebnost Pohorske tržnice je tudi, da obratuje skozi vse leto.

Metka Oberlajt

Čeprav pohodniki po mejah občine niso več najmlajši, jim je zdrava prehrana gotovo pomagala, da se še danes pridno gibljejo.

Pametno je poskrbeti za svojo rit

Odzovite se na vabilo v Program Svit

Program Svit je državni program presejanja in zgodnjega odkrivanja predrakavih sprememb in raka na debelem črevesu in danki. Namenjen je zdravim ljudem, ki pri sebi ne opažajo znakov bolezni. Vključuje prebivalce v starosti od 50 do 74 let z urejenim obveznim zdravstvenim zavarovanjem.

V Sloveniji po zaslugi presejalnega programa Svit raka na debelem črevesu in danki odkrijemo zgodaj, ko je zdravljenje uspešnejše, ali pa ga z odstranjevanjem predrakavih sprememb celo preprečimo. Kljub izjemnim uspehom programa Svit se vabilo v program še vedno vsaka tretja oseba v ciljni starosti ne odzove. To pomeni, da vsaka tretja oseba lahko v sebi nosi bolezen, ki bi jo lahko enostavno preprečila ali ozdravila, pa se tega ne zaveda, saj misli, da je zdrava.

Pozitivni test na prikrito krvavitev v blatu ne pomeni, da ima oseba raka. Med testiranimi na kri v blatu je pozitivnih 6 od 100 oseb, a le pri enem od 1.000 testiranih je odkrit rak. Da razjasnimo, zakaj je do krvavitve prišlo, je potreben natančen pregled debelega črevesa s kolonoskopijo. Pri tem pogosto odkrijemo predrakave spremembe (polipe), ki jih že med kolonoskopijo odstranimo in tako preprečimo, da bi se iz njih razvil rak.

Zaznavamo, da se vsak peti v program sicer odzove enkrat, nato pa ne več ali izpušča vabila in se odzove v večletnih razmakih, saj misli, da je zdrav, če je en test negativen.

Rak na debelem črevesu in danki se v telesu razvija več let, preden se pojavijo prvi simptomi. Pogosto je takrat, ko simptome opazimo in pomislimo, da z našim zdravjem morda nekaj ni v redu, že pozno, zato je pomembno, da ukrepamo prej.

Prav tako morebitne spremembe na steni črevesa ne krvavijo nujno pri vsakem odvajanju. Lahko se zgodi, da ravno v času, ko smo odvzeli vzorec, spremembe niso krvavele in je bil test negativen, kljub temu pa se je v našem telesu bolezen že začela razvijati.

Ljudi v ciljni populaciji želimo opomniti, da je potrebno, da se v presejalni program odzivamo redno, na vsaki dve leti, tako lahko morebitno bolezen še pravočasno zaznamo in jo uspešno odstranimo.

Svit

Tudi če je naš test vsaki dve leti negativen – toliko bolje! Program Svit je namreč namenjen zdravim ljudem, da svoje zdravje tudi ohranijo.

Odzivnost vabljenih v Program Svit iz leta v leto nekoliko niha, vsekakor pa skozi leta zaznavamo trend naraščanja odzivnosti. V letu 2019 je bila odzivnost v Sloveniji 65,59-odstotna, v zdravstveni regiji Maribor pa 62,82-odstotna. V primerjavi z letom 2018 se je zvišala za slab odstotek. Ugotavljamo, da je vse od začetka programa odzivnost nižja za 2-3 % od slovenskega povprečja. Po zadnjih podatkih o odzivnosti imamo v regiji pet občin, kjer je odzivnost pri moških nižja od 50 %, zato delamo v smeri, da spodbudimo moške, da se odzovejo vabilu v Program Svit. Iz izkušnji vemo, da nam bo s skupnimi močmi tudi uspelo.

Udeležba v presejalnih programih je vaša pravica in hkrati izraža skrb za lastno zdravje. Svit lahko reši življenje tudi vam, zato ne oklevajte pri ponujeni možnosti za sodelovanje. Gre le za nekaj minut vašega prostega časa in malce dobre volje. Za vključitev v program spodbudite tudi svoje bližnje, sorodnike, prijatelje, sosede, za katere veste, da so ali bodo prejeli vabilo.

➡ Marija Hanželj

NIJZ Nacionalni inštitut
za javno zdravje

Vsak četrtek telovadijo

VEGEC dela na polno vse dni v letu, tudi v času dopustov in počitnic

Danes je četrtek. Prišla sem s telovadbe. VEGEC ne miruje. Telovadna učiteljica Iva je na zasluženem dopustu. Skupaj s Patricijo sta poskrbeli za nadomestilo. Ne boste verjeli, »trenira« nas mlada, komaj petnajstletna Naja, odbojkarica OK Formis Hoče. Telovadba vseh generacij po četrčkih je »živ« primer delovanja in ustvarjanja v Vegecu. Ne gre samo za sodelovanje mladi-stari, gre za sodelovanje med društvi, med krajan iz različnih koncev občine in izven nje. Na telovadbo hodimo iz Hoč, Rogoze, Reke, Maribora. Torej, kjer je volja, je tudi pot. Ni treba dosti. Potrebujemo samo malo discipline, dobre volje, čas in narediti nekaj zase. Nekdo bo rekel: »Ja vi, ko ste v penziji.« Res je, smo doma, delovni dan si organiziramo po svoje, koristimo ponujene možnosti in aktivnosti, ki nam jih nudi občina, ki nam jih nudijo društva in posamezniki. Vse te aktivnosti, dejavnosti se organizirajo, izvajajo za nas občane, krajan, z eno besedo – »treba je samo priti«.

Sedim in pišem. Zunaj je vroče, soparno. Nebo modro, brez »letalskih poti«, tu pa tam kak osamljen bel oblak. Napovedujejo popoldanske nevihte. Upam, da ne bo nič hudega. Že tako so naši poletni dnevi osamljeni, tihi. S strahom poslušamo poročila, statistiko o koroni. Bliža se jesen. Bliža se novo šolsko leto. Zopet polno predlogov, nič dorečenega »kaj in kako?«. Bliža se mesec september, prazniki KS, praznik občine, razni dogodki ... Toda kaj in kako organizirati dogodke, ko pa vsak dan poslušamo: »Situacija je resna ...« Življenje gre dalje, mora dalje. Ljudje smo ostali ljudje. Znamo potrpeti, razumeti, poslušati, toda želimo živeti, zato bomo jeseni vseeno presenetili s kakšnim »tradicionalnim« dogodkom. Sproti vas bomo obveščali, vabili, ne bomo vam obljubljali »vnaprej«, ker ne vemo, kako bo. Pustite, pustimo se prijetno presenetiti in ostanite, ostanimo zdravi.

Smo rekli, bomo v jeseni nadaljevali, toda ali bomo? Bomo previdno in po »pameti«.

➡ Zdenka Trinko

Pester september na Pohorju

Napovednik prireditev Krajevne skupnosti Reka-Pohorje

Mesec september je tukaj, ne začne se samo novo šolsko leto, začne se tudi praznik naše Krajevne skupnosti Reka-Pohorje. Letos v nekako bolj skromni varianti, saj ne vemo, kaj nas čaka, napovedujemo naslednje prireditve:

- **sobota, 5. september**, od 15. ure dalje ribiško tekmovanje v Pivoli za krajan KS Reka-Pohorje,
- **nedelja, 6. september**, traktorske dirke oziroma spretnostna vožnja v organizaciji AMD Pohorje,
- **sobota, 12. september**, pohod po poteh mlinov in žag. Start pri gostilni Rečnik, cilj pri turistični kmetiji Grašič-Gradišnik, organizator TD Reka-Pohorje in
- **sobota, 19. september**, Jeep club Pohorje pripravlja srečanje džipov.

Srečanje starejših občanov in športni popoldan za otroke bomo izvedli v mesecu oktobru. V upanju, da izvedemo naše aktivnosti, želimo vsem krajanom, občanom mirno in zdravo jesen, šolarjem pa uspešno vrnitev v šolske klopi.

➡ Zdenka Trinko

Shranjeno naslednjim generacijam

Marija Cvetko je izdala zbornik o delovanju KUD Hoče

V naši bližnji okolici je veliko izjemnih posameznikov, ki jim je mar, kako teče življenje in kaj se dogaja na kulturnem, športnem in družabnem področju naše mlade Občine Hoče-Slivnica.

Marija Cvetko je pevka v mešanem pevskem zboru KUD Hoče. Pred leti si je zamislila, da bi lahko ob kaki obletnici pevskega zbora izdali zbornik, v katerem bi predstavili pevce, zborovodje, njihove nastope in dosežke. Tako bi imeli pevci zbrane spomine na enem mestu.

Pri listanju in prebiranju Utrinkov je najprej začela izrezovati vse prispevke, v katerih je bil omenjen pevski zbor ali kdo od pevcev. Ker v KUD Hoče spadajo še tamburaši in rogisti, je poiskala in izrezala še vse njihove prispevke, pa tudi folklorne ni izpustila. Iz knjige »Hoče 850« je poiskala vse o zgodovini glasbene dejavnosti v Hočah. Poleg tega je Marija zbrala še veliko zanimivih fotografij, programskih listov, plakatov, priznanj in zahval. Člane KUD-a Hoče pa pripravila, da so zapisali zanimiva razmišljanja.

Da je vse skupaj spravila v obliko »prave knjige«, je bilo opravljenega veliko dela. Posebej sta pri pripravi vsebine knjige sodelovali Majda Strašek Januš in Marija Strašek Vrecl. Veliko razumevanja in pomoči so pokazali na občini, kjer so sodelovali pri zbiranju starih številok Utrinkov ter poskrbeli za fotokopiranje in skeniranje.

Tudi finančna sredstva za tiskanje knjige je priskrbeli Marija Cvetko sama. Levji delež je prispevala družba Impol iz Slov. Bistrice s Hočanom Jernejem Čoklom na čelu. Finančno pa so pomagali še Občina Hoče-Slivnica, Picerija Siničev mlin in Vulkanizerstvo Demšič. S tem so članom KUD-a in vsem drugim, ki so pomagali ter prispevali donacijo, zagotovili vsakemu svoj izvod knjige.

Tako je nastala prelepa knjiga, v kateri je prvič na enem mestu zbrano vse o delovanju Kulturno-umetniškega društva Hoče. Žal pa je zaradi epidemije slavnostna predstavitev knjige prestavljena na poznejši čas.

Zbornik je natisnjen kot posebna izdaja Utrinkov in bo na voljo tudi v Knjižnici Hoče.

➡ Breda Germ

Naročite se na pravno pomoč

Brezplačna pravna pomoč za vse občanke in občane, a po predhodnem naročilu

Vljudno vabljeni, da izkoristite brezplačno pravno svetovanje. Občina Hoče-Slivnica sofinancira pisarno za brezplačno pravno pomoč in tako omogoča svojim občanom brezplačno pravno svetovanje v okviru poslovalnic Zavoda PIP v Mariboru. Do brezplačnega pravnega svetovanja so upravičeni vsi občani Občine Hoče-Slivnica. V primeru, da je potreben osebni obisk pravnega svetovalca, se upoštevajo vsi varnostni ukrepi, predpisani s strani NIJZ. Za naročila in prvi stik preko telefona so vam na voljo vsak delovnik med 9. in 13. uro.

Pravniki Zavoda PIP nudijo svetovanje z vseh pravnih področij. V Zavodu PIP izvajajo pravno svetovanje na področju varstva človekovih pravic, civilnega prava, statusnega prava, prava varstva potrošnikov, upravnega prava, delovnega prava, prava socialne varnosti, kazenskega prava in prekrškov ter na drugih področjih, kjer je pravno varstvo potrebno.

Zaradi še trajajočih izrednih ukrepov pa je nujno potrebno upoštevati, da se, če je le možno, svetovanje opravi preko telefonske številke: **(02) 234 21 46** ali preko maila: pip@zavodpip.si.

Vabljeni. Z veseljem vam bodo pomagali.

➡ Vanja Jus

Na kavo in rogljiček v gasilski dom

Gasilski dom na Bohovi dobil najsodobnejše oblikovan in preišljeno zastavljen razstavn salon podjetja Miele

Nemško podjetje Miele je že 121 let sinonim za odličnost s pionirsko tehnologijo, prefinjenim dizajnom, vrhunsko kakovostjo izdelave in nemškim inženirstvom. Upravlja ga četrta generacija družin ustanoviteljev, ki sledi sloganu »Immer besser«, kar v slovenskem prevodu pomeni »Vedno boljši«. To je mogoče predvsem zato, ker že ves čas ohranjajo kontinuiteto vrednot in ciljev. Kupci izdelkov Miele se zavedajo pomena kakovosti in so okoljsko ozaveščeni. Aparati so poleg tega preizkušeni na 20 let življenjske dobe.

Podjetje na tržiščih po vsem svetu ponuja prvovrstne izdelke čistih linij, novih tehnologij, brezčasne elegance in intuitivnega upravljanja. Poleg gospodinjskih aparatov njihova ponudba vključuje tudi stroje za profesionalne namene, laboratorije in področje medicine.

V Sloveniji je podjetje prisotno že od leta 2000. Svoje zveste uporabnike razvijajo na Brnčičevi ulici v Ljubljani vse od otvoritve novih prostorov leta 2007. S predstavitevijo inovacij jim želijo približati uporabnost aparatov in jim zagotoviti prvovrstno izkušnjo. Pravijo, da je pri njih mogoče skoraj vse, saj imajo na enem mestu razstavljenih največ sodobnih gospodinjskih aparatov. Stranke jih lahko pred nakupom preverijo in preizkusijo na konkretni predstavitvi aparatov. Če potrebujete praktičen nasvet ali ste v dilemi, kako speči vašo najljubšo potico, vam z veseljem svetujejo. Lahko doživite tudi edinstveno kuhinjo prihodnosti in se udeležite dogodkov, ki se odvijajo v Miele Experience Centru. Nekatere pripravljajo v sodelovanju z mednarodno priznanim združenjem kuharskih mojstrov in članov JRE Slovenija.

Vabijo vas v povsem novi Miele Experience Center, ki je kot najsodobnejše oblikovan in preišljeno zastavljen razstavn salon odslej na voljo tudi na lokaciji Bohova 2a na Bohovi v novem gasilskem domu.

Ob skodelici kave in pravkar pečenem rogljičku vas bodo popeljali v svet Mielejeve tehnologije. Še posebej jih veseli, da vam lahko predstavijo nove aparate Miele GENERACIJE 7000, ki so namenjeni kuhinji prihodnosti. Pustite se zapeljati in razvajati le najboljšim.

Lekarna dobila robota

V lekarni sv. Kozme pripravljajo tudi možnost naročanja zdravil preko spletne strani

Veseli smo, da vas lahko obvestimo o naši novi lekarniški pridobitvi. Pri delu si od junija dalje pomagamo z lekarniškim robotom – to je avtomatizirano skladišče, ki nam s tekočim trakom nosi naročena zdravila. Čas, ki smo ga tako pridobili, lahko koristimo za svetovanje vam.

Želimo vas obvestiti tudi o tem, da v lekarni pripravljamo možnost naročanja zdravil preko spletne strani. S tem pristopom vam želimo olajšati oskrbo z zdravili. Od kdaj dalje in kako bo to mogoče storiti, bomo obvestili v prihodnjim mesecu ali dveh na spletni strani www.lekarna-svkozma.si in v lekarni.

➡ Kolektiv lekarne Sv.Kozma

Starost ni bolezen

Gibalna dejavnost v tretjem življenjskem obdobju

Sem Marjan Rozman, profesor športa. Na pobudo mnogih upokojenih občanov, da jim v občinskem glasilu predstavim gibalno dejavnost v tretjem življenjskem obdobju, sem se odločil, da svoje bogate izkušnje, povezane s strokovnim znanjem in svetovnimi izsledki na področju gibalne dejavnosti starostnikov predstavim v nekaj nadaljevanjih s praktičnimi nasveti za vsakogar v tem življenjskem obdobju.

Naj najprej na kratko opredelim, kaj je tretje življenjsko obdobje. Dandanes ima velik pomen teorija aktivnosti. Ta trdi, da po koncu dejavnega življenjskega obdobja starejši še vedno potrebujejo določene vloge v svojih družbah, skupnostih in okoljih. V ta namen in za aktivno staranje morajo ohraniti čim več nekdanjih dejavnosti. Aktivnost in socialna vključenost sta glavna elementa v življenju starejših.

Pojem aktivno staranje je tako dobilo nov pomen v dokumentu Svetovne zdravstvene organizacije, imenovanem Aktivno staranje. Govori o aktivnem staranju kot priložnosti za zagotavljanje telesnega, duševnega in družbenega blagostanja vseh upokojenec na vseh področjih gospodarskega, kulturnega in skupnostnega življenja.

Zdravo in aktivno staranje

»Ne nehamo se igrati zato, ker smo stari, pač pa postanemo stari zato, ker se ne igramo več« (Helen Hayes).

V pričakovanju daljše življenjske dobe je pomembno, da razmišljamo o kakovosti življenja v starosti. Za zdravo in dolgo starost je treba delati že desetletja prej, vendar ni nikoli prepozno, da v življenju vnesemo dobre prehranjevalne in gibalne navade ter opustimo škodljive. V vseh življenjskih obdobjih lahko začnemo z redno telesno vadbo, ki bo izboljšala tonus mišic, vitalnost organizma, presnovo in druge fiziološke spremenljivke, ki vplivajo kasneje na to, kako dolgo smo lahko samostojni, neodvisni od pomoči drugih. Z vadbo v družbi lahko prenovimo socialno dimenzijo, ki je z leti zaradi umiranja vrstnikov in zaposlenosti ali oddaljenosti svojcev čedalje pomembnejša.

Na eni strani vladajo stereotipne predstave in strahovi, ki jim preštevilni nasedejo:

- da je staranje povezano z duševnim in s fizičnim nazadovanjem (ne drži → vzdržujemo lahko tako telesno kot duševno in čustveno kondicijo);
- da ima večina starejših podobne potrebe (ne drži → starejši so najbolj heterogena skupina, saj se z leti razlike med posamezniki le poglobljajo);
- da sta ustvarjalnost in družbeni doprinos področje mlajših (ne drži, saj je Michelangelo delal vse do svoje smrti v 89. letu);
- da si želijo mir (ne drži, saj je želja po miru enaka pri vseh starostnih skupinah);
- da se ne obnesejo na sodobnih delovnih mestih (ne drži – če se omogoči prilagajanje spremenjenim razmeram, lahko starejši doprinejo z bolj strateškim razmišljanjem, bolj logičnim, celovitim in preudarnim pristopom).

»Postati starejši pomeni začeti nov posel. Vsa razmerja se spreminjajo. Treba je bodisi povsem prenehati delati bodisi z voljo in zavestjo prevzeti novo vlogo« (Wolfgang Goethe).

Gledano kronološko lahko kot starejše opredelimo osebe, starejše od 65 let. Ko pa govorimo o biološki starosti, mislimo na starost organov in organskih sistemov. Na biološko starost vplivajo genetski dejavniki, prehranjevalne navade, gibalna oz. športna dejavnost in drugi vplivi okolja. Strokovnjaki poudarjajo, da je biološka starost realnejši pokazatelj zdravstvenega stanja od kronološke (številu koledarskih let). Seveda pa so lahko posamezniki mladostno sveži v vseh starostnih obdobjih. Upoštevati je treba tudi stanje miselnih in duševnih procesov.

»Zelo pomembno je zavedanje, da starost ni bolezen. Ne gre za to, koliko je človek star, ampak za to, kako se postara« (Ursula Lehr). »V našem življenju ne štejejo leta, pač pa šteje življenje v naših letih« (Adlai E. Stevenson).

Zmerna telesna dejavnost pri starejših pomeni takšno telesno dejavnost, ki krepi zdravje in se izvaja dovolj pogosto, kar pomeni vsaj pet dni v tednu. Telesna dejavnost v starosti je tesno povezana s kakovostjo življenja posameznika. Starejši bi naj bili športno gibalno dejavni vsaj 150 minut na teden.

Ustrezno obliko gibanja za večino nedejavnih posameznikov predstavlja hitra hoja, pri kateri je tveganje za poškodbe manjše kot pri intenzivnih vadbah. Poleg hoje so koristne tudi druge oblike vadbe, kot so plavanje, kolesarjenje, nordijska hoja, lahka aerobika, ples, delo na vrtu, hoja po stopnicah in druge dejavnosti, ki jih starejši lahko vključujejo v svoj življenjski slog.

Telesna dejavnost je v starosti del preventive, zdravljenja in rehabilitacije. Zelo pomembna je tudi pri starejših, ki so zaradi bolezni že prizadeti ali funkcionalno ovirani.

Pomembno je, da je vsakršna gibalna dejavnost boljša in koristnejša od neaktivnosti (brez pretiravanja ali kot pravi pregovor: brez nuje se niti čevelj ne obuje):

- Pri osebah, ki so starejše od 65 let, moramo biti ves čas izvajanja telesnih aktivnosti še posebej previdni.
 - za starejše ljudi, stare več kot 70, 80 ali 90 let, velja nepisano pravilo: »Potrudite se, vendar ne preveč«. Človeško telo potrebuje delo in gibanje, vendar se ne sme naprezati do skrajnih zmogljivosti. Nasvet – priporočilo glede količine dejavnosti:
 - 20 do 60 minut zmerno-intenzivne vadbe (po možnosti z merjenjem srčnega utripa),
 - srčni utrip pri zdravem srcu in ožilju naj ne preseže 120 utripov na minuto, če niste dovolj telesno pripravljeni.
- Torej, nič še ni zamujeno!

»Ni vam treba gledati stopnic, samo stopite na prvo« (M. L. King). V naslednjih številkah Utrinkov si bomo podrobneje prebrali, katere so najbolj priljubljene gibalne dejavnosti za starostnike; kako začeti, če ste bili do sedaj nedejavni; kaj je pomembno pri izbiri telesne dejavnosti in katere primerne pripomočke uporabljati pri posameznih športnih aktivnostih. Vsakič bom podrobneje predstavil nekaj aktivnosti (tako količinsko kot intenzivno vadbo, primerno starostnikom).

Zapomnimo si, vsi se postaramo.

»Nekateri tako, da so stari, drugi tako, da so starejši« (John O. Donohue).

← Marjan Rozman

Trener, ki dela reprezentantke

Novi trener članske ekipe v ženskem Odbojarskem klubu Formis Rogoza-Hoče je Boris Klokočovnik

V sezoni 2020/21 bo odbojkarice 1. ženske ekipe Formisa vodil nov trener. To je Boris Klokočovnik, v prejšnji sezoni trener Weiler volley iz Zreč. Priznani in uveljavljeni trener, z veliko trenerskimi izkušnjami mladih selekcij, tudi pri vodenju selekcij deklic slovenske reprezentance. V naslednjih dveh sezonah (z možnostjo podaljšanja sodelovanja) bo svoje visoke ambicije preusmeril v treniranje našega ženskega kluba.

Ob prihodu je naš trener sam povedal:

»Dobro poznam ženski klub Formis in hoško odbojko, kakor tudi uspehe v vseh kategorijah, predvsem pa dobro delo z mladimi, zato se mi ne bo treba prilagajati na novo okolje. Sem optimist. Zavedam se, da spada Formis med najboljše klube v Sloveniji, zato bomo poskušali zmagovati in se potegovati za naslov v 1. B ligi. To gradi dobro vzdušje v klubu in ekipi. Navijači bodo od nas pričakovali, da zmagamo na vsaki tekmi, jaz pa od igralke pričakujem predvsem to, da dajo vse od sebe. Če bo občinstvo prepoznalo, da smo dali vse, kar smo zmožni, bomo potem vsi skupaj tudi lažje preboleli kakšen poraz. Smo pa jasno začrtali cilj. Na vsaki tekmi želimo zmagati kljub temu, da bo ekipa zelo mlada. Klub je dobro organiziran, igralke so amaterke in vlada dobra etika. Že kar nekaj let so v Hočah delovali strokovno dobro podkovani trenerji in se že veselim obdobja, ko bom kot trener Formisa imel tudi sam to možnost. Pri delu mi pomagajo izkušnje, ki sem jih dobil kot igralec, seveda pa si kot trener nekaj več. Vodiš večjo skupino ljudi, moraš bi tako vodja kot tudi psiholog. Nič ni podarjenega, vse si moraš zaslužiti sam – in to na igrišču. Zdaj moramo čimprej zavihati rokave in začeti uresničevati zastavljene cilje.«

V klubu smo v začetku junija izvolili tudi novo vodstvo, 5-članski upravni odbor, nov statut kluba in novo ime. Novi predsednik je postal Ivan Halužan, podpredsednik David Vodusek, sekretar Boštjan Glodež in dva preostala člana UO, Darko Planinšič in Nataša Zajfrid.

Novo ime je **Odbojarski klub Formis Rogoza-Hoče**. Izvoljeno vodstvo je zavihalo rokave in kljub odhodu dveh mladih reprezentantk v OK NKBM Branik pripeljalo štiri močne okrepitev in sestavilo člansko ekipo za prihodnost.

Članska ekipa Formis 1. B DOL:

Žana Ivana Halužan Sagadin, Deja Podjavoršek, Teja Bavdaž, Ronja Štampar, Lana Daks, Lina Stražišar, Žana Godec, Julija Grubišič Čabo, Ana Lukman, Daša Cvetko, Lana Zupan, Adela Škoflek, Nika Fišer, Tjaša Babič in Hana Detiček.

← David Vodusek

Vabljeni tudi na našo prenovljeno internetno stran (www.okformis.si) ter družbena omrežja.

Naj se zgodba o uspehu Formis 2020 začne.

Izkoristili so čas v karanteni

Judoisti Judo kluba Apolon odlični na domačih turnirjih in aktivni na ostalih športnih dogodkih

Tekmovalci Judo kluba Apolon so čas v karanteni odlično izkoristili za dobro individualno fizično in kondicijsko pripravo. Odlična pripravljenost tekmovalcev se je videla na dveh domačih turnirjih v Mariboru in Novem mestu. Ekipe je v Novem mestu v skupnem seštevku prepričljivo osvojila prvo mesto. Na turnirju za Baumgartnov pas v Mariboru pa so tekmovalci osvojili ekipno tretje mesto. Prva mesta so za našo ekipo na omenjenih turnirjih osvojili: Blaž Bandur, Rok Gomaz, Rok Knaflič, Korab Totaj, Loti Ravnjak Kuželj, Neža Mesiček, Ališa Repnik, Živa Soršak, Sara Žvajker, Marija Gomaz, Jani Černe, Aljaž Hmelak, Maj Matevž Kušter in Nik Lipuš.

Poleg domačih tekmovalcev je naša ekipa sodelovala in dajala podporo Robertu Kereži pri dobrodelni akciji. Ta je v 24 urah opravil 15 vzponov na Pohorje. Pri prvem vzponu ga je spremljala tudi naša ekipa.

Kar 25 tekmovalcev našega kluba se je udeležilo priprav v Izoli. Šest dni smo pridno trenirali in se pripravljali na začetek tekmovalne sezone.

Naši člani Vid Gomaz, Rok Knaflič, Blaž Bandur, Rea Pušnik in Loti Ravnjak Kuželj so polagali višje šolske pasove v Izoli. Vsi so uspešno položili rjave pasove. Nosilka mojstrskega pasu (črni pas) je postala naša najboljša tekmovalka Metka Lobnik.

V času poletnih počitnic smo organizirali tudi dva poletna Judo tabora. Omenjenih taborov se je udeležilo preko 60 naših otrok. Uživali smo na bazenih, izvajali pohode na Pohorje, streljali z lokom v naravi ter na koncu prespali na blazinah v naši športni dvorani. Z organizacijo taborov bomo nadaljevali tudi jeseni in pozimi.

← Mario Rudl

Na planine po pameti

Čas, ko nam korona in naša leta onemogočajo, da bi planinarili tako, kot smo nekoč

Zdi se, ko da sem svoje razmišljanje pričela »z jamranjem po dobrih starih časih« ... Pa ni tako: le čisto stvarno ugotavljam, da se je plan naših izletov pri PD Skalca precej porušil. Avtobusnih prevozov še ni organiziranih, ostajajo izleti manjših skupin z osebnimi avtomobili. Na fotogaleriji boste našli junijski izlet na Olševo in zahtevno turo na Veliko Ponco. Mnogi še junija niso razmišljali o izletih, Velika Ponca pa je za večino prezahtevna tura. Odpadla sta izleta na Klomnock v Avstrijo in na Kriško goro ter Tolsti vrh, pa seveda planinarjenje po Rabu. Ostal je le nadomestni izlet na naše Pohorje, kar je tudi hvalevredno!

Naš vodnik Stanko Jakomini pa se je v avgustu kljub vsemu odločil za dvodnevni izlet: ostal je prevoz z načrtovanim kombijem in osebnim avtom. Tako se nas je 8. avgusta trinajst podalo na pot proti Krnu: pišem proti Krnu, ker sem že vnaprej vedela, da istega dne ne bom šla iz Lepene do Krnskega jezera – in še tri ure do vrha in nazaj do koč ob jezeru. Večina (mlajših) je to deveturno turo na zelo vroč dan tudi zmogla, tisti, ki pa smo ostali ob jezeru (ali so se obrnili pred vrhom), pa smo že vedeli, zakaj.

Triurna pot iz Lepene do Krnskega jezera je bila ta dan zame čisto dovolj. Zato se ne čutim prav nič poražena, še več – prav vesela sem, da sem brez težav zmogla ta del poti. Ko stopiš v sedemdeseta leta, pač moraš hoditi po pameti, moraš se toliko poznati, da ne pretiravaš ... Zato sem zelo hvaležna vodniku, ki je bil vesel moje odločitve. Sprehod v okolici koč in do jezera je bil pravi užitek po napornem vzponu! Jezero je naravni rezervat, lahko si le namočiš noge, da te požgečkajo številne ribice, ki te takoj obkrožijo. Tudi cvetja se lahko nagledaš, ko se ti nikamor ne mudi.

Čestitke vsem enajstim, ki so se podali na vrh, pa čeprav ga niso vsi dosegli. Ko pogledamo sproščene, vesele obraze na fotografiji, lahko vidimo, da je bila tej skupini hoja pravi užitek. Leta, pripravljenost, kondicija, telesna teža – in veliko volje, da

dosežeš vrh. No, tudi sama sem bila v mlajših letih zgoraj – in to po dolgi poti iz Bohinja ...

Podarjena sta nam bila dva čudovita sončna dneva, ob Krnskem jezeru in ob koči je bilo zelo živahno. Všeč mi je bilo, da pri naročanju hrane in pijače v koči vsi uporabljajo masko, da pri naročilu dobiš številko in te prav glasno pokličejo: kočica, ki je tudi sicer znana po prijaznosti!

Po prijetnem spanju na skupnih ležiščih smo se zjutraj podali na pot v dolino. Ta dan smo srečevali še več planincev, veliko družin z manjšimi in večjimi otroki, pa tudi številne mlade v parih ali skupinah: veselje jih je bilo pogledati. Mnogi še najdejo pravo veselje v naravi in nihče ni mrk, neprijazen ...

Po programu bi se naj naslednji dan povzpeli na Svinjak, po obliki »slovenski Matterhorn«, vendar je Stanko že doma spremenil plan, pa še tam smo ga ponovno spremenili. Dolgo smo si ogledovali veliki kanjon ali velika korita Soče, občudovali pogumne skakalce v vodo in uživali ob njeni lepoti. Zapeljali smo se k slapu Boka in se povzpeli do razgledišča, si namočili noge v Sočo, potem pa se zapeljali na Vršič. Tam ne bi našli parkirišča, zato smo že vnaprej opustili misel na Slemenovo špico. Ti kraji so res oblegani, posebej še na tak lep vikend.

In resnično smo preživeli lep vikend, drugi dan je bil pač bolj turističen. Hvala našemu Taniju za organizacijo in vodenje – v imenu vseh: tistih, ki so dosegli vrh Krna, in tistih dveh, ki sva obsedeli ob Krnskem jezeru!

← Majda Strašek Januš

○ Stanko Jakomini

Pri Krnskem jezeru, daleč v ozadju je vrh Krna.

Vesela skupina planincev visoko nad jezerom.

Delo so nadaljevale doma

Članice ročnodelske sekcije DU Slivnica bi rade konec septembra organizirale razstavo

V letošnjem letu je ročnodelska sekcija Društva upokojencev (DU) Slivnica imela zadnje delovno srečanje v začetku meseca marca. Tudi naše delo je prekinila pandemija COVID 19. Še v času veselih počitnic v mesecu februarju smo bile aktivne, saj smo v sodelovanju z Osnovno šolo Slivnica pripravile delavnico kvačkanka in pletenja. Našo delavnico je obiskalo nekaj marljivih in učenk. Z veseljem smo z njimi delile svoje znanje in izkušnje.

V mesecu juniju je kazalo, da bo življenje ponovno steklo v normalnih krogih. Zato smo se odločile za srečanje po treh mesecih. Dobile smo se v gostilni Zupanc. Ob manjši zakuski in veselem druženju smo se dogovorile o delu v jesenskem času.

Kljub temu pa, da so naša srečanja bila prekinjena zaradi višje sile, smo se odločile, da bomo svoje delo nadaljevale doma. Vsako leto namreč pripravljamo razstavo, kjer z veseljem prikazemo delo naših spretnih prstov, ki smo ga ustvarile v preteklem letu. V kolikor nam bo dopuščeno, bomo tudi letos prikazale svoje izdelke na razstavi, ki je predvidena v zadnjem tednu v mesecu septembru.

Naše delo je zelo raznoliko. Najpogosteje pa še vedno kvačkamo in vezemo. Izdelujemo pa tudi voščilnice in druge okrasne izdelke v različnih tehnikah. Vedno pogosteje pri našem delu uporabljamo tudi odpadno embalažo in papir. Meni je uspelo iz starih kartonskih škotel, embalaže iz stiropora in reklamnega papirja izdelati hiško z bazenom. Z malo domišljije sem še izdelala okolico, dvorišče, bazen in ograjo. V hiško sem napeljala še razsvetljavo z majhnimi lučkami.

➡ Simona Šifrar

Za konec sezone v rov

Pestra sezona rekreacijske sekcije Turističnega društva Reka-Pohorje

Tudi rekreacijska skupina Turističnega društva Reka-Pohorje je mirovala v času epidemije koronavirusa. Še se čutijo posledice, saj nimamo več možnosti razgibanja v šoli Reka-Pohorje. V dovoljenih okvirih nam je bila dana v uporabo dvorana AMD v Zgornjih Hočah, kjer se zbiramo vsak ponedeljek ob 18. uri. Po »korona dopustu« smo hitro predelale aktualne novice dveh mesecev, nato pa začele z ogrevanjem in potem vaje, s katerimi v različnih sklopih razgibamo celo telo: vrat, hrbtenico, roke, noge, kolke, kolena, ramena, zapetja, gležnje, skratka vse sklepe in mišice, delamo pa tudi vaje za ravnotežje in moč.

Ob polni luni pa imamo pohod na bližnjo razgledno točko. Včasih je pa tudi tam ne dočakamo, če je oblačno. Sezono zaključimo z izletom ali pohodom. Letos smo obiskale hoško cerkev, kjer nam je nadžupnik Alojz Petrič lepo, obširno predstavil zgodovino cerkve sv. Jurija in kripte pod cerkvijo. Škoda, da takšne zgodovinske vrednote ne znamo zadostno predstaviti širši javnosti.

Pot smo nadaljevale v Botanični vrt v Pivoli, kjer nas je pričakala vodička in nas popeljala po čudovitih nasadih zdravilnih zelišč, eksotičnih dreves in razcvetelih vrtnicah, kjer ne gre brez fotografije. Pohod smo zaključile na terasi Siničevega mlina.

Sezono smo zaključili z ogledom podzemnih rogov bivše tovarne TAM. Z masko na obrazu in z nepremočljivo obutvijo smo se podali po 90 stopnicah 15 metrov globoko pod površje, kjer je stalna temperatura 12 stopinj C. V dobri uri trajajočem vodenem ogledu smo videli kratko fotografsko razstavo o nastanku rogov, skozi pripovedovanje vodičke spoznali zgodovino tovarne letalskih delov in proizvodnih rogov, doživeli TAM in Poslovno proizvodno cono Tezno.

Malo ohlajeni smo po 90 stopnicah navzgor prispeli na površje in se ozrli na sedanjo podobo propadlega TAM-a.

➡ Ida Hriberšek

Kako naprej?

Zborovska in instrumentalna dejavnost med najbolj tveganimi dejavnostmi za širjenje koronavirusa

Korona virus nas spremlja že pet mesecev. V začetku marca smo se v KUD Hoče pripravljali na redni letni občni zbor, pregledali delo v preteklem letu in razmišljali o novih izzivih v tekočem letu. Pa se je zaradi pandemije koronavirusa in izrednih razmer vse ustavilo. Prepoved zbiranja v zaprtih prostorih in obvezno nošenje mask je onemogočilo delovanje pevskega zbora, tamburašev in rogistov. Prepričani smo bili, da bo vse skupaj trajalo le kak mesec. Pa smo se ušтели. Pevci smo prva dva meseca ob ponedeljkih peli doma vsak zase in vsi skupaj. Ko so se v maju začele sproščati omejitve, smo pevci v manjši skupini, do deset pevcev, prepevali na prostem pod češnjo ali pod nadstrešnico, kamor so nas prijazno povabili naši pevci. Na vajah smo prepevali že naučene pesmi. Za učenje novih ni bilo pravih pogojev. Tako smo vztrajali cele tri mesece. V tem obdobju smo celo uspeli praznovati okrogle obletnice naših pevcev. Skupaj kar 360 let.

Konec junija je Narodni inštitut za javno zdravje izdal ukrepe za zaščito pred okužbo s koronavirusom za zborovsko petje in instrumentalno glasbo.

Zborovska in instrumentalna dejavnost spadata med tvegane dejavnosti, z večjo verjetnostjo okužbe s koronavirusom, saj se pri glasnem petju in igranju na trobila lahko sprošča večja količina razpršenih kapljic. Zato so navodila stroga in jasna. Za zborovsko dejavnost se priporoča manjše število sodelujočih (do 10), upoštevanje medsebojne razdalje do 2 m, zaščita zborovodje s pregrado, da so vsi pevci obrnjeni v isto smer, uporaba lastnega notnega materiala, razkuževanje rok in delovnih površin, uporaba zaščitnih mask ob prihodu in odhodu, pogosto prezračevanje in razkuževanje prostorov. Enaka navodila veljajo tudi za igranje na instrumente. Dodatno se priporoča večja medsebojna razdalja in uporaba mask med igranjem, razen pri pihalcih in trobilcih.

Za pevce, tamburaše in rogiste KUD Hoče je glavno vprašanje: »Kako naprej?«. V jeseni bomo nadaljevali z vajami in se čim bolj prilagodili priporočilom NIJZ.

Kako pa bo s prireditvami, koncerti in nastopi, ne ve nihče!? Tradicionalna revija pevskih zborov naše občine bo ob občinskem prazniku v septembru težko izvedljiva, saj je samo nastopajočih več kot 200.

Zavedati se moramo, da je zdravje nas vseh na prvem mestu. Prišel bo čas, ko bomo spet lahko sproščeno peli in igrali.

➡ Breda Germ

Kdo: mi ali koronavirus?

Člani Združenja rezbarjev-modelarjev lesa Slovenije obeležujejo 20 let delovanja

Ja, za skoraj vse prebivalce na zemeljski obli postavlja koronavirus približno takšno vprašanje. Seveda ga postavlja tudi nam, članom Združenja rezbarjev-modelarjev lesa Slovenije pri organizaciji razstave in rezbarsko-kiparske kolonije v Botaničnem vrtu Pivola. Vse to smo planirali v sklopu izvedbe občinskega praznika, in sicer od torka, 22., do sobote 26. septembra 2020. Društvo ima v tem letu za sabo 20 let delovanja.

Uspešno ali neuspešno, to misel vedno prepuščam glede na objektivnost tem ljudem, ki naše delovanje poznajo. Več ali manj imate tudi bralci, ki nam sledite v Utrinkih, svoje mnenje o našem delu. Slišim ga prav tako na ulici: »Zakaj tega niste naredili tako ...?« Podobnih vprašanj je še kar veliko. So pa tudi pohvale. Moje osebno mnenje pa je: pri svojem delu smo naredili kar nekaj napak, ki bi jih pri današnjem razmišljanju izpeljali nekoliko drugače. Izhajam iz trditve, da nikoli ni tako dobro, da ne more biti boljše. Ampak 20 let je za nami. Z delom svojega društva smo naredili korake preko meja naše države v Italijo, Avstrijo, Madžarsko, Srbijo, Romunijo, Ukrajino in Slovaško. Ja, v vseh teh državah smo pustili kapljo ali več sodelovanja. Povsod smo bili lepo sprejeti in z vsemi imamo še danes dobre stike in odnose. Vsaj zame je to precej dobra popotnica za nadaljnje delo. Mogoče še nekaj misli o pripravah na zaključni program razstave in petdnevne kolonije. V soboto, 26. septembra, pripravljamo na prostoru občinske tržnice pred Botaničnim vrtom zaključna dela rezbarjev, kiparjev lesa, kratek kulturni program, podelitev priznanj zaslužnim članom društva in vsem, ki so nam s svojimi dobrimi potezami stali ob strani. Prav tako smo povabili vse člane iz cele Slovenije in zanje ter njihove žene pripravili brezplačni ogled Botaničnega vrta ter vožnjo s starim avtobusom (oldtimer) Joška Obrovnika po občinskih krajih. Dogovorili smo se, da sta dve vožnji za naše člane, tretja pa je namenjena vsem prisotnim do popolnite avtobusa. Prav tako bodo štiri kuharske skupine pripravile enolončnico, ki bo namenjena v prvi vrsti kiparjem na koloniji, članom našega društva in vsem, ki so nam v teh letih na kakršni koli način pomagali. Seveda še iščemo rešitev, da bi z enolončnico pogostili vse.

Na kratko sem napisal vse o dogajanjih v teh dneh. Vabljeni ste, da nas obiščete ne le v soboto, ampak že od torka, 22. septembra 2020.

➡ Srečko Ornik

Na izlet z maskami

Člani Društva upokoencev Hoče tudi v časih po karanteni ostajajo aktivni

Čas epidemije, ko smo se bali eden drugega, skriti pod maskami, nakupovali v točno določenem času, se je nekoliko sprostil. Mask na obrazih v zaprtih prostorih smo se nekako navadili, se z njimi sprijaznili, saj nam sedanja situacija dopušča druženja na prostem, seveda upoštevajoč vladne predpise.

V našem Društvu upokoencev Hoče smo bili navajeni po občnem zboru hoditi na pohode in na izlete. Letos nam do sedaj ni omogočena izvedba občnega zbora, končno nam je v začetku avgusta uspelo izvesti prvi pohod na ekološko Visočnikovo kmetijo na Hočkem Pohorju. Iz Reke, z vmesnimi okrepljenimi postanki, za katere poskrbi vodja pohodov Zvonko Cesar, smo v vročem, sončnem vremenu končno prispeli na ravnico pred hišo. Tam so nas z dobrodošlico pričakali prijazni Visočnikovi, pod šotorom pa tisti naši člani, ki ne zmorejo tako strme poti. Ob pogostitvi domačih, prijetnem druženju smo dobre volje sproščeni odšli domov. Drugič smo se zbrali 7. avgusta na Mariborski koči, se podali do Areha, kjer smo si nabrali pozitivne energije za vrnitev na Mariborsko kočjo na kosilo. Tu nam je Danilo Gajsler pomagal s harmoniko, da smo zapeli nekaj domačih, potem pa dobre volje domov.

Sredi avgusta 2020 pa z maskami v avtobusu na izlet. Najprej smo si ogledali vesoljski center v Vitanju, iz katerega smo prišli nekam omotični, saj se je tam vse nekam sukalo, tako pač kot v vesolju. Pot smo nadaljevali skozi Slovenj Gradec v Gortino na

splav Koroških splavarjev, kjer za turistične namene oživljajo splavarstvo in stare obrti. Da bi ne bili prehitro doma, smo se v Ribnici oglasili pri teti Leni, prisluhnili njenim bogatim izkušnjam. Po ogledu njene kmetije nas je na dvorišču čakal domač kruh z marmelado, s skuto, s sokom ter domačim koroškim moštom. Pot proti domu po Dravski dolini nas je srečno pripeljala v Hoče. Nekaj ur druženja v tej zmedi, kaj smeš česa ne smeš, nam je uspelo doživeti, v bodoče pa ostane upanje na boljše.

↳ Ida Hriberšek

Popravek

V zadnji izdaji našega časopisa Utrinki je na 26. strani pri predstavitvi A. Demšiča avtorica v članku z naslovom Najstarejši poje že 48 let v drugem stavku napačno navedla število otrok. Namesto osem (8) se pravi podatek glasi šest (6) otrok. Vsem prizadetim se iskreno opravičujemo.

↳ Avtor???

Spomin na domače igre

Veterani iz Občine Hoče-Slivnica na 19. veteranskih športnih igrah ZVVS in PVD sever v Brežicah

V junijskem korona času je le redkim združenjem v Sloveniji uspelo organizirati prireditve, športne in drugačne, kjer je bila udeležba, v skladu s korona predpisi, omejena na petsto udeležencev. Zvezi veteranov in Združenju Sever so načrtovane 19. veteranske športne igre v soboto, 20. junija v Brežicah, izjemno uspelo. Naj ne bo pozabljeno, da spomnim: tudi 16. tovrstne igre, pred tremi leti so se odvijale v Večnamenski dvorani Hoče in OŠ Dušana Flisa ter v okolici, so z izjemno uspele pomočjo Občine Hoče-Slivnica in posameznih lokalnih društev. Takrat še ni bilo korone, zbralo se nas je približno tisoč.

Prepusimo se soboti, 20. junija letos. Tudi tokrat smo jedro skupne ekipe Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo (OZVVS Maribor), ki so ga sestavljale tri ekipe (šahisti, strelci in bombaši), predstavljali občani in obenem veterani vojne za Slovenijo iz naše občine. Lahko bi jim pridodali tudi priokus po članstvu in pristaših slivniške častniške enote.

Z avtobusom podjetja Arriva Alpetour, d. o. o., in izjemnim vožnjem Francem Žmavcem smo se varno, tudi v skladu s predpisi NIJZ, peljali v Brežice, v boj, ne povsem dobesedno. Strelca s serijsko zračno puško, Jernej Jazbinšek, sicer tudi dolgoletni predsednik SD Franc Lešnik - Vuk iz Hotinje vasi, in Ivan Kopše sta na avtobus vstopila na AP Hoče in poskrbela za serijske zračne puške in dodatno opremo, za profesionalce, kajpak. Naj omenim, Jernej je bil že pred vojno za Slovenijo ostrostrelec, dneve vojne za Slovenijo pa je doživljal v četi 11. odreda TO na mariborskem letališču. Ivanov razpored v vojni pa je bil najprej v TAM-u, sledilo je varovanje Telekom, zaključil pa je v že omenjenem letališkem odredu. Sicer pa je tudi danes odličen športni strelec na republiški ravni. Na avtobusni postaji v Slivnici sva se vkrcala Slavko Habjanič in moja malenkost, Bruno Kremavc, dodeljena v ekipo bombašev. Tudi midva sva osamosvojitveno vojno prebela v obrambi letališča, on v četi, jaz sem sopoveljeval 11. odredu TO.

Na avtobusu, v skladu z dogovorom, so bili vsi ostali, trije znani mariborski šahisti, par, zadolžen za snemanje in ovekovečenje dogodkov na veteranskih igrah, ter Igor Pahor, določen tako v ekipo strelcev kakor tudi bombašev. Pripisali bi ga kar v našo občino, saj je dolgoletni pristaš tako slivniške častniške enote kakor SD Franc Lešnik - Vuk. Sodeluje pri večini aktivnosti omenjenih društev. Poznan je kot dober strelec, v vojni za Slovenijo pa je deloval na razburljivem področju Šentilja.

Vrnimo se k tekmovanju. Sodelovali smo s tremi ekipami (šah, streljanje s serijsko zračno puško in met šolske bombe na cilj), od šestih možnih, izpustili smo discipline, kjer težje najdemo konkurenčno zasedbo (košarka, pikado, vlečenje vrvi). Še naprej iščemo 130- do »140-kilaše« in predvsem njihovo moč, saj brez moči kilogrami ne pomenijo dovolj. Ekipa šahistov je v borbi 19-tih ekip zasedla odlično 2. mesto in s tem medalje in pokal. Ekipa strelcev je med 32 ekipami z doseženimi 291 krogi zasedla solidno 5. mesto. Izjemen rezultat je dosegel naš ostrostrelec Kopše, s 102 krogoma je v posamični razvrstitvi zasedel tretje mesto, s 95. in 94. krogi pa sta se solidno odrezala tudi Jazbinšek in Pahor. Ekipa bombašev pa je med 27-timi ekipami zasedla prav tako solidno deseto mesto.

V skupni razvrstitvi smo v primerjavi z 18 VŠI leto poprej v Mozirju napredovali s 16. na 13. mesto vseh udeležencev OZVVS in PVD SEVER v Sloveniji.

V protokolarnem procesu veteranskih športnih iger, tudi pri podelitvi pokalov, pa je sodeloval tudi Venčeslav Ogrinc, podpredsednik ZVVS, ki je to visoko funkcijo na glavnem volilno-programskem zboru v Lenartu 27. junija letos podaljšal še za štiri leta. V prelomnih časih je v Teritorialni obrambi Maribora opravljal dolžnost namestnika poveljnika.

↳ Bruno Kremavc

Dan končala v zaporniški celici

Tilen Nipič s pomočjo programa DiscoverEU v začetku leta skupaj s sošolcem spoznaval srednjo Evropo

DiscoverEU je program, ki ga organizira Evropska Unija in omogoča mladim (18-letnikom in 18-letnicam) odkrivanje evropskega prostora. S to pobudo lahko dijaki spoznavamo evropsko raznolikost, zgodovino, kulturno bogastvo, ki jim nikoli prej ni bilo tako na dosegu roke kot sedaj. S tem projektom mladi na lastni koži izkusimo način in obliko življenja narodov, kultur in ras. Dvakrat letno imamo mladi priložnost poleg nakupa vozovnic tudi udeležbo pri žrebu za njihovo dodelitev.

Sem Tilen Nipič, maturant III. gimnazije Maribor. S sošolcem sem se januarja letos odpravil na potopevanje po srednji Evropi. To vse mi ne bi uspelo brez velike mere razumevanja in podpore staršev, učiteljev ter dovoljenja ravnateljice. Odkrivanje Stare celine se je začelo in končalo na vlakcu, ki naju je popeljal skozi večino idiličnih krajev tega dela Evrope.

Potovanje sva začela na zgodnje januarsko torkovo jutro na glavni železniški postaji v Mariboru. Na pot sva se odpravila z nahrbtnikom, ki sta nama segala čez glavo. Najina prva velika postojanka je bil Dunaj, kjer sva doživela najin prvi zaplet. A vendarle sva se uspela z naslednjim vlakom, ki je dosegel 250 km na uro, prebiti do Nürnberga že pred poldnevom. Tam naju je presenetilo spoznanje, da sva zaradi najine starosti in seveda slovenske dijaške izkaznice upravičena do brezplačnih

ogledov večine nemških muzejev. Najzanimivejši izmed teh, ki sva si jih ogledala, so bili muzej Albertinum v starem mestnem jedru Dresdena, muzej umetnosti v Leipzigu in rojstna hiša renesančnega umetnika Albrechta Dürerja. Po raziskovanju mest vzhodnega dela Nemčije sva se odpravila na zahod, natančneje v evropsko finančno prestolnico Frankfurt, kjer sva dan pričela s hitrim zajtrkom ob reki Majni, ogledom starega in modernega dela mesta, razgledom z najvišje razgledne točke v mestu, končala pa s pogostitvijo večerje pri prijateljici Kaji v Mainzu.

Po skupnem obisku priprav na pustni karneval v mestu sva prispela v znamenito območje Renske doline k mlademu vinarju Jonasu. Popeljal naju je po skritih kotičkih žlahtne vinske kapljice.

Po našem skupnem razvajanju naju je pot dalje ponesla v eno najsevernejših rimskih mest, imenovano Trier. Glavna točka ogleda tega kraja je bila rojstna hiša očeta komunizma Karla Marxa.

Po obisku hiše sva že imela zagotovljen prevoz do vasice Nittel ob reki Mosel, mejni reki z Luksemburgom, katerega sva si ogledala s pomočjo brezplačnega javnega transporta. Prenosišče in hkrati gostoljubnost sva imela zagotovljeno pri svojih sorodnikih, ki so se tudi potrudili in nama razkazali okolico njihovega domačega kraja. Ob vrnitvi iz bogatega Luksemburga sva obiskala železarno Volklinger Hutte v Posarju, prvi industrijski objekt na svetu, ki se je znašel pod Unescovo zaščito. Še istega dne sva prispela do meglenega Bodenskega jezera in mejnega mesta Konstanca.

To so bila najina vhodna vrata v osrčje Alp. Na poti do Luzerna sva se ustavila v največjem mestu Švice in njeni »medvedji« prestolnici. Potovalni dan pa sva zaključila v zaporniški celici, natančneje v nekdanjem zaporniškem kompleksu, preurejenem v butični hotel.

Po počitku za rešetkami naju je panoramski vlak po liniji Golden Pass Line popeljal skozi gorske vasice in doline (tudi skozi slikovito dolino Lauterbrunnen) do mondenega letovišča Montreux z večernim razgledom na Ženevsko jezero. Kljub nizkim temperaturam sva se okopala v jezeru, kjer so naju iz daljave opazovale skulpture risanih junakov in spominski kip Freddija

Mercuryja. Po osvežilnem kopanju sva obiskala svetovno znani grad Chillon in se nato usedla na večerni vlak za Zermatt. Ker sva pozabila, da morava na poti do Zermatta prestopiti v mestecu Sion na vlak, ki pride na postajo komaj čez nekaj ur, sva zelo na debelo oblečena preživela del noči napol zmrznjena na peronu železniške postaje. To se je izrazilo v vsej veličini zimskih nizih temperatur, le s korakom v stran od popolne sladkobe. In prav ta sladkoba naju je pričakala še pred jutranjim svitom ob pogledu na z zarjo obsijan Matterhornom in pridihom portugalske gostoljubnosti v lokalni trgovini. V snežni idili sva sedla na vlak proti glavnemu mestu žepne državnice Liechtenstein ter tako zaključila zadnji potovalni dan za obisk tirolske prestolnice Innsbruck.

Po več tisoč prevoženih kilometrih in obisku petih držav (Nemčija, Luksemburg, Švica, Liechtenstein, Avstrija) sva se po 16 dneh ponovno vrnila in stopila na domača tla štajerske metropole, polna nepozabnih doživetij in večnih spominov.

➔ Tilen Nipič
📷 Tine Merhar

Koline so skoraj odnesle koncert

Predstavljamo Pohorskega rogista Branka Zupana

Pohorski rogisti so zaščitni znak Občine Hoče-Slivnica. Kdo jih ne pozna. Značilni zvok njihovih lovskih rogov je tako poseben, da očara vsakogar, ki jih posluša. Kot da sredi mogočnih pohorskih gozdov odmeva glas srnjaka ali piš vetra. Na Hočkem Pohorju rogisti igrajo že 40 let. Eden najzaslužnejših za to je Branko Zupan, ki piha na lovski rog od same ustanovitve. Pohorski rogist je celih 40 let in ostal bo zvest svojim rogom, četudi ne bo več igral.

Kakšno je vaše življenje na Pohorju?

»Svojo mladost sem preživel na naši kmetiji pod sv. Lenartom z bratom in dvema sestrama. Imeli smo nekaj zemlje, gozda, dve kravici, prašiča in nekaj kur. Oče je hodil v službo v TAM, mama pa je skrbelo za nas otroke, vrt, njivo in hodila še v "tabrh". Odraščali nismo v pomanjkanju in tudi izobilja ni bilo. Imeli smo lepo mladost. V osnovno šolo sem hodil v Reko in od petega razreda naprej v Hoče. V šolo smo hodili peš, v Hoče pa z »biciklom«. Po osnovni šoli sem šel v poklicno kovinarsko šolo IKŠ in nadaljeval šolanje na delovodski šoli v Smetanovi ulici. Vojsko sem služil v Beogradu. Po odsluženem 18-mesečnem vojaškem roku sem se zaposlil v Elektrokovini, kjer sem dočakal upokojitev.«

Kdo vas je navdušil za igranje na lovski rog, kako in kje ste se učili igranja na rog? Kako so nastali Pohorski rogisti in kako delujejo?

»Še kot razmeroma mlad sem iskal vedno nekaj novega. Prijatelji Stanko Bergauer, Lobnik Herman in Jože Frešer so me navdušili za lov in tako sem postal lovec. Pa se je nekega dne porodila misel v lovski družini, predvsem lovskemu tovarišu Mirku Kacijanu, ki je bil takrat starešina LD Hoče, da bi ustanovili rogiste, katere je prvič videl v Avstriji. Lovska družina je nabavila prve rogove iz Avstrije, ki smo jih takrat še »švercali« čez mejo. Ko so pričeli iskati prve člane, so povabili tudi mene, predvsem zato, ker sem bil aktiven član pevskega zbora v Hočah in sem poznal note. Ustanovna skupina je štela 5 članov. Naš prvi tehnični vodja je bil Aleksander Celan, ki nas je naučil osnovne tone. Ker je bilo igranje na rog nekaj povsem novega, sem začel od prvega tona. Na srečo je bilo možno zaigrati samo pet tonov, saj so bili rogovi brez ventilov. Ker so bile za lovške rogove posebne melodije, smo prve note imeli za pesmi od Zasavskih rogistov. Prve vaje smo imeli v privatni garaži, nato starem gasilskem domu pri gostilni Divjak in kasneje v Reki, kjer je imelo Gozdno gospodarstvo poslovne prostore. Prvi predsednik rogistov je bil Franc Fras. Ko je prenehal z igranjem, sem leta 1985 prevzel funkcijo predsednika in rogiste vodil vse do leta 2015.«

Kakšni so nastopi, tekmovanja in nagrade? Sodelujete tudi z drugimi rogisti?

»Z vajami smo pričeli 1980 in leto kasneje smo se prvič udeležili srečanja lovskih rogistov Slovenije, ki je potekalo v Murski Soboti. Od prvega nastopa v Murski Soboti smo igrali praktično po celi Sloveniji. Veliko smo igrali na Koroškem, kjer smo dobro sodelovali z lovskim oktetom Mežica in rogisti LD Muta. V Prekmurju smo dobro sodelovali s Prekmurškimi rogisti in rogisti iz Križevcev.

Na Celjskem koncu smo imeli dobre vezi s Štajerskimi rogisti, ki so bili prvi rogisti v Sloveniji, ki so pričeli igrati na rogove z ventili v Es izvedbi. To nam je bilo tako všeč, da smo si jih leta 1997 tudi nabavili. Igrali smo na lovih, jubilejih lovskih družin in lovcev, lovskih mašah, lovskih pogrebih in tudi porokah. Tudi v oddaji 'Polje, kdo bo tebe ljubil' in 'Radijski delavnici znancev'. Bili smo povabljeni tudi na Hrvaško in v Avstrijo. Prvega tekmovanja smo se udeležili leta 2005 v Vojniku pri Celju, kjer smo osvojili srebrno medaljo. Pet let kasneje smo se udeležili tekmovanja na Madžarskem v mestu Pecs, kjer smo kot skupina osvojili zlati rog ter v solo izvedbi en zlati in srebrni rog.«

Se je v tem času zgodilo karkoli nenavadnega?

»Zanimivosti in dogodkov se je nabralo kar nekaj. Spomnim se prvega nastopa, kako smo skrivali rogove. Prvi rogovi so bili Namreč iz posebne medenine, ki je ob stiku z kožo postala takoj rjava. Ker nam nihče ni povedal, kako jih je treba vzdrževati in čistiti, smo šli na prvi nastop v Mursko Sobotu s rjavo-črnimi rogovi. Ko smo videli, kako so se ostalim svetili in bili lepo zlati, smo jih nosili dobesedno pod suknjami. Potem so nam povedali, da se dobi Purol pasta, s katero se namaže kovina in jo s fino cunjno obrišeš in »glancaš« do sijaja. Enkrat se nam je zgodilo, da smo na odru čakali na nastop, vsi skoncentrirani na pesem v polkrogu, pokončna drža rogov – in ko je vodja dal znak za dvig rogov k ustom, je eden od rogistov ugotovil, da nima v rogu "muštikla" – nastavek za rog. Takoj začne panično iskati po žepih muštikl, ta čas smo ostali držali rogove prislone na usta in čakali, da ga je poiskal in smo lahko pričeli igrati. Normalno, da je trema takrat bila ogromna. Ob neki priložnosti smo bili povabljeni na koncert na Koroško. Eden od tamkajšnjih domačinov nas je še pred nastopom odpeljal do svojega prijatelja, ki pa je ravno imel koline. Seveda so se te koline zavlekle in smo zamudili uvodni nastop. Ker nas ni bilo na začetku, smo nato odigrali čisto na koncu koncerta. No, da o pivskih podvigih po nastopih niti ne govorim.«

Koliko vam pomeni družina?

»Družina me je vedno podpirala pri igranju, čeravno včasih ni bilo časa, saj so bile tudi obveznosti na kmetiji. Za igranje na rog sem navdušil tudi svojo hčer Mojca, ki sedaj vodi Pohorske rogiste.«

Kakšna je prihodnost rogistov?

»Prihodnost rogistov je precej negotova. Nastopov je vedno manj. Obstajamo že 40 let. Mladih ne zanima igranje na rog, vsi smo starejši in tudi boleznimi so prisotne. Pred leti so se pojavile težave z zdravjem, doživel sem dva infarkta in možganski mi je pustil precej posledic, saj ustrnice več ne ubogajo tako kot so včasih. Tudi srce mi peša in nimam dovolj sape, da bi lahko igral več skladb, predvsem hitrih. Tako, da pride čas, ko rečeš: »Lepo je bilo, dokler je bilo zdravje.«

➔ Breda Germ

Rokomet je del mojega življenja

Vsaka vhodna vrata imajo svojo skrivnost, svojo zgodbo – tokrat smo potrkali na vrata Alojza Blažiča

Dve leti zapored sem pisala zgodbe pohorskih kmetij in tudi zgodbe posameznih družin iz naše KS Reka-Pohorje. Ob sprehodih in pohodih po vasi rada pogledam »čez plot«, se zazrem v okna, pogosto se vprašam: »Kdo zdaj stanuje tu, kdo je živel v tej hiši?« V mislih preletim preteklost hiše, se spomnim starih časov, časov moje generacije. Vedno pridem do istega zaključka, da vsak dom, vsaka vrata pišejo svojo zgodbo, svoje življenje. Nekako smo se navadili hoditi eden mimo drugega, morda rečemo besedo, dve o vremenu, pa se pogovor že konča. Zdaj v »novem času karantene«, je ta odmaknjenost vase, v svoj dom še toliko bolj izrazita. Na svoji poti srečujem veliko naključnih ali nenaključnih sprehajalcev. Z nekaterimi spregovorim, v glavnini pa samo pozdrav (ali pa tudi to ne) in vsak s svojimi mislimi nadaljujemo svojo pot.

V kraju, kjer živim, je veliko sprehajalcev psov. Že leta in leta se mimo naše hiše sprehaja sosed s kužkom Lesijem. Nekega večera sva postala in spregovorila nekaj besed. Najin pogovor je postajal vedno bolj zanimiv in ugotovila sem, da Lojzeta pravzaprav kljub najini sosesčini niti ne poznam tako dobro. Vedela sem, da ima sina športnika, kje dela, da je tudi sam športnik, da pa je dolgoletni športnik-trener, pa nisem vedela. Naša Reka je res prava športna Reka. Nimamo samo smučarjev, tekačev, kolesarjev imamo tudi nogomet, rokomet ...

Lojze, naprej se nam na kratko predstavi.

»Celo svoje življenje sem v Reki. Brat in sestri sta se odselili, jaz pa sem ostal v domači hiši, katero vsako leto malo »dogradim«. Pred leti sem svojo dediščino po mami »papirno uredil« in postal sem ponosen lastnik majhne hiške, katero sem z leti obnovil, ter zame, ženo in sina uspel napraviti lep, svetel dom. Letos sem se odločil, da obnovim staro »velbano« klet (malo velik zalogaj, ampak po planu vsak dan malo po malo, pa bo). Dela mi ne zmanjka. Ja, starejši krajan me poznajo kot malega Milinega Lojzeka, ki je zelo rad igral žogo (na žagi, na gmajni, pri šoli), pomagal na kmetiji, da si je prislužil kakšen kos kruha, ali pa celo kosilo. Moja mladost ni bil lahka, pa vendarle sem ponosen nase, na svojo družinico in zdaj imamo vsega dovolj, nič nam ne manjka.«

V šolo si hodil tukaj v Reko, nato v Hoče, kakšni spomini te vežejo na osnovnošolska leta?

»Res je, imel sem blizu v šolo in tudi na avtobus. Doma smo pod gostilno Rečnik, zato smo v glavnem hodili peš ... Na osnovnošolska leta me vežejo lepi spomini.«

Si se v Reki družil z rečkimi otroki pri šoli, na gmajni, kaj si počel v prostem času kot šolar?

»Rad sem se potepal po Reki, čeprav me je mama Mila imela bolj »na kratko«. Pa vendarle sem imel prijatelje 'na žagi', kjer smo v glavnem igrali nogomet.«

Kateri šport si igral v hoški šoli (jaz, na primer, sem bila šahistka)?

»V hoški šoli sem imel za telovadno učitelja Jožeta Pristovnika, ki me je navdušil za rokomet. V meni je videl dober potencial in me je, kot rečemo, 'malo naprej tišal'. Tukaj se je začela moja rokometna kariera.«

Kdaj si se začel čisto zares ukvarjati z rokometom?

»V sedmem razredu osnovne šole sem se začel ukvarjati bolj resno z rokometom. Igral sem za šolsko ekipo. Nato sem nekaj časa treniral v Račah pri učitelju Brunu. Čisto zares sem začel trenirati rokomet v prvem letniku srednje šole. Moj sokrajan Darko Kočar, slovenski reprezentant, me je namreč pregovoril, da sem začel igrati v Mariboru, za kar sem mu še danes zelo hvaležen.«

Kako to, da nisi ostal na primer pri odbojki v Hočah, da si odšel v Maribor?

»Sem sicer malo poskušal, da bi v Hočah imeli svojo ekipo, vendar je bil prvi šport odbojka, ki mi ni bila najbolj na kožo pisana, tako sem ostal pri rokometu v Mariboru.«

Kateri so tvoji največji, najljubši dosežki?

»Ja, pokalov in medalj imam veliko, težko bi rekel, kateri mi je največji, najboljši, saj ima vsak svoj uspeh in svojo zgodbo, na katero sem zelo ponosen. V 'vojski' v Zagrebu - Jastrebarsko - sem igral v ekipi slavnih vrhunskih igralcev takratne Jugoslavije. To mi še danes pomeni veliko, morda največ.«

Imaš kar nekaj pokalov, priznanj, verjetno ima vsak svojo zgodbo, pa vendarle je verjetno kateri izmed njih s številom »ena«, kot radi rečemo?

»Zelo sem ponosen nase (morda kot eden izmed najljubših dosežkov), saj sem lani svojo ekipo pripeljal do finala brez poraza, tako smo dobili 2. mesto oziroma pokal za drugo mesto kadetske ekipe turnirja v Kopru.«

Koliko si bil star, ko si postal očka?

»Ja, z 28 leti sem postal ponosen očka in svojega sina vzgojil v športnem duhu rokomet.«

Tudi njega si vzgojil v športnika, s čim se ukvarja tvoj sin?

»Sin Tadej je skoraj imel enako športno pot kot jaz. Zelo zgodaj je začel igrati v Račah, nato prestopil v Maribor. Kot dober rokometas je bil s strani Maribora sposoben v tretjo ligo RK Pomurje, nato v 1. B ligo Drava Ptuj. Vendar je zaradi poškodbe moral zaključiti z igranjem rokomet.«

Praviš, da si veliko let trener, koga in kje treniraš?

»S trenerstvom sem se profesionalno začel ukvarjati po zaključku svojega igranja v RK Maribor ter v letu 1993 prevzel rokometni krožek na OŠ Hoče od petega do osmega razreda. Tudi naš župan dr. Marko Soršak je bil eden izmed mojih mladih rokometashev. Okrog tri leta sem vodil fante in bili so zelo dobri, v samem vrhu medobčinskega tekmovanja rokometnih ekip. Med mojimi »učenci«

so bili še na primer David R., Marjan L., David R., brata Krivec, brata Jurič ... in še in še.«

Veliko časa vlagas v izobraževanje, dodatna usposabljanja, kaj ti prinesejo ta predavanja? Ali se v rokometu razvijajo nove tehnike, novi prijem?

»Leta 2009 sem naredil na fakulteti za šport licenco za rokometnega trenerja in od takrat dalje sem vpet v rokomet kot trener z licenco. Delam z mladimi ljudmi (podmladek) pri RK Maribor Branik.

Kar se izobraževanja tiče, res je, vsako leto imamo dodatna izobraževanja. Ravno ta vikend sem imel seminar v Zrečah za potrditev licence, tako da lahko delam dalje v naslednji sezoni. Vsako leto izvemo na teh seminarjih kaj novega, kot na primer glede samih treningov, sojenj, akcij, prijemov ...«

Praviš, da se boš počasi »športno« upokojil. Zakaj si se odločil, da »nehaš«, ti poteče pogodba, vidiš morda mlajše potenciale?

»Ne, ne poteče mi pogodba. Kot sem rekel, sem podaljšal licenco še za eno leto. Drugo leto pa bom verjetno res zaključil. Kot rečemo, na mladih svet stoji, vendar tudi oni rabijo učitelje, da se kaj naučijo, počasi jim je treba predati 'trenersko palico' in se umiriti.«

Boš pa verjetno ostal tihi simpatizer in večni trener, če ne drugače, vsaj v duši?

»Ja, verjetno, ne verjetno, prav gotovo bom ostal večni trener. Imel bom več časa za spremljanje tekem po televiziji, kar zelo rad delam že zdaj.«

Kateri šport pa drugače najraje spremljaš po televiziji?

»Pogledam tekme rokomet, grem tudi v živo na tekmo s sinom na primer v Celje. Gledam rad vse športe, košarko, odbojko, nogomet, smučarjstvo (žal mi je, da nisem smučar), aja, pozabil sem tudi na 'moto gp'...«

Vidim, da si tudi motorist. Kaj bi svetoval mladim motoristom, saj vem, kako so lahko tragične zgodbe v tem lepem, a vendarle po svoje nevarnem športu?

»Motorist sem za svojo dušo, to je del zgodbe čisto mojega življenja (ko probaš motor, ne nehaš). Mladim motoristom bi svetoval, naj bodo previdni, naj vozijo mirno, umirjeno, naj ne hitijo, naj ne bodo »frajerji« na motorju, ker hitrost in nepremišljenost terjata prevelik davek.«

Res je, enkrat je potrebno reči, zdaj pa je konec. Vsa leta imaš tudi zvestega sprehajalca Lesija. Od kot ti ta ljubezen do Lesijev? Te je navdušila knjiga »Lesi se vrača«?

»Moj lesi Zin je moj drugi kuža, prvega sem imel 17 let, ta pa jih šteje že 9 let. To so prijazni psi, zelo dobro se učijo in so izredno vodljivi. Nisem jih vzljubil, ker bi prebral knjigo, sem pa gledal film in ta me je navdušil, da sem sam postal Lesijev lastnik. Priporočamo vsakemu, ki ima prostor in čas za kužke, naj vzamejo Lesija, vedno se rad vrača domov.«

Lojze, opravljaš tudi zanimivo službo. Ali te je pot do te službe pripeljala čisto slučajno ali ...?

»Moja pot v službo Pogrebnega podjetja Maribor me je pripeljala čisto slučajno. Delal sem v Elektrokovini, Dom Smreka in nekega dne pristal na borzi. V času dopustov so potrebovali delavca v cvetličarni Pogrebnega podjetja Maribor. Ker sem bil priden delavec, ki se znajde in zna poprijeti za vsako delo, sem dobil službo za nedoločen čas. Zdaj delam vsa vzdrževalna dela na pokopališču, zadnje čase pa tudi postavljam spomenike in pišem nagrobne napise. Ne boš verjela, to je zelo odgovorno in težko delo, da je vse po predpisih, da bodo črke, napisi, besede v pravilnem zaporedju itd. Velikokrat pa vodim tudi same pogrebe in celoten protokol pogreba. Povem ti, srečen sem, da imam to službo, ponosen in hvaležen, da so me takrat vzeli »za stalno«. Danes je biti »pogrebnik« častno delo (včasih temu ni bilo tako), res pa je, da vidim in slišim veliko žalostnih zgodb. Vendar jih poslušam, razumem, saj je tudi v mojem življenju bilo veliko žalostnih trenutkov.«

Ko se takole pogovarjam s tabo, te vidim kot dobrega očeta, moža, gospodarja, športnika, ljubitelja psov in zanimivega soseda. Vedno si tako tih, neopazen, pa vendarle nosiš toliko lepega v sebi. Ker si človek akcije, planov, verjetno že veš, kaj vse boš počel, oz. da vprašam drugače, kaj imaš novega v planu, kaj še želiš doseči, narediti v svojem življenju?

»Življenje me je naučilo skromnosti, hvaležnosti, delavnosti in spoštljivosti. Takšen sem. Rad sem sam, rad sem s svojimi, ki me razumejo in me imajo radi oz. jih imam jaz rad. Kaj si želim, samo eno - biti zdrav (ne samo jaz, vsi moji), da dokončam našo hiško, da se z ženo lahko v miru usedem v najin kotiček za hiško. In to je to. Tebi hvala, da si me poslušala in da boš delila mojo zgodbo.«

Zdenka Trinko

Osebni arhiv Alojza Blažiča

Negativni učinki dolgotrajnega sedenja

Kombinacija 6-urnega sedenja in splošne telesne nedejavnosti je povezana celo s 94-odstotno večjim tveganjem za nastanek srčno-žilnih bolezni

Ameriško združenje za boj proti raku je ugotovilo, da je tveganje pri ženskah, ki sedijo šest ali več ur dnevno, za 40 odstotkov večje v primerjavi z ženskami, ki presedijo 3 ali manj ur dnevno, medtem ko je pri moških to tveganje večje za 20 odstotkov.

Negativnega vpliva 6- in večurnega sedenja ne more izničiti niti redna vadba tistih, ki tečejo ali plavajo več ur dnevno, in to vsak dan v tednu. Kombinacija več kot 6-urnega sedenja in splošne telesne nedejavnosti je povezana celo s 94-odstotno večjim tveganjem za nastanek srčno-žilnih bolezni pri obeh spolih v primerjavi s tistimi, ki so sedeli manj kot 3 ure in vadili več kot 7 ur tedensko. Odgovornosti in rešitve za enega največjih javnozdravstvenih problemov sodobne družbe so najverjetneje deljene, vendar največja odgovornost pripada, ne glede na vse okoliščine, slehernemu dobro informiranemu posamezniku, ki lahko preko različnih možnosti zaposlitve, kot tudi odziva na okoliščine in splošnega zdravega načina življenja, vpliva bolj ali manj v podporo zdravju.

Če sedečemu načinu življenja dodamo še problem sodobne prehrane, prazne s hranili in bogate s kalorijami, imamo tukaj človeka s pomanjkanjem energije, izgorelostjo, prekomerno telesno

težo, prenizko mišično maso – in vsakdo potrebuje zdrav zajtrk, kajne?

Skozi 21-dnevne Fit-izzive pomagamo ljudem do bolj zdravih navad. Rezultati so izjemni. Informacije glede Fit-izziva dobite na telefonski številki **031 609 299**.

← Darja Hlade

Košček narave na strehi

Zelene strehe niso le raj za čebele, ampak podaljšajo tudi življenjsko dobo strehe

Slovenski čebelarji z vso skrbnostjo in vestnostjo opravljamo čebelarstvo dejavnost, v prvi vrsti pa so naša skrb čebele. Zavedamo se, za kako ranljiva bitja gre, kako pomemben del narave so in kako pomembne so čebele za našo prihodnost. Vsak posameznik lahko pomaga čebelam s sajenjem medovitih rastlin. Medovite rastline bodo privabile čebele in ostale oprasevalce, mi pa bomo uživali ob pogledu na pridne čebele in se ob vsaki kapljici zaužitega medu spomnili, kako dragoceno je njihovo delo. Bodimo hvaležni za hrano, saj je kar dve tretjini svetovne hrane neposredno ali posredno odvisne od oprasevanja čebel in ostalih oprasevalcev. Vsak lahko po svoje poskrbi, da bodo naše čebele imele dovolj hrane.

Kaj lahko še naredimo za čebele? Ste že slišali za zelene strehe? Prednosti zelenih streh so poznali že naši predniki, ki so znali s pridom izkoriščati naravne danosti. Danes, ko se vse bolj nagibamo k usmeritvam, ki so skladne z idejami varovanja okolja, pa smo priča ponovnemu prepородu.

Zelene strehe v tujini niso nobena redkost in so sestavni del vsakdanje prakse. Pri nas pa je v zadnjem času zaznati večje zanimanje prav zaradi številnih prednosti, ki jih le-te prinašajo. Že samo dejstvo, da naravi povrnemo nekaj, kar smo ji vzeli, je neprecenljivo. Zavedati se moramo, da zelene strehe privabljajo tudi čebele in ostale oprasevalce, ki so ključni za ohranjanje biotske raznovrstnosti in ne nazadnje tudi za obstoj človeštva.

Še druge prednosti zelenih streh:

- izboljšujejo kakovost zraka, so zelo učinkovite pri zmanjšanju temperatur zraka v urbanih središčih v poletnih mesecih,
- temperatura na površini klasične strehe je bistveno višja od temperature na zeleni strehi,
- imajo neverjetno sposobnost zadrževanja vode ob večjih nalivih,
- podaljšajo življenjsko dobo strehe, ker jo ščitijo pred vremenskimi vplivi,

- rastline na strehi vežejo nase škodljive snovi iz zraka,
- ne nazadnje pa bomo poskrbeli tudi za lep, naravni videz in dobro počutje ljudi ter živali.

Tako so na Nizozemskem, v mestu Utrecht, na več sto strehah avtobusnih postaj posadili medovite rastline. S tem so izkoristili prednost zelenih površin in na izviren način povečali površine, na katerih lahko čebele nabirajo medičino.

Na Japonskem je znamenita stavba Acros Fukuoka že od 1995, ki jo prekriva kar 35.000 rastlin iz 76 vrst. Strehe in terase, ki zbirajo deževnico, omogočajo življenjski prostor pticam in žuželkam. V kompleksu, ki leži v centru mesta in je v celoti grajen okolju prijazno, so kulturni, mednarodni in informacijski prostori, trgovine, galerije, muzej, koncertna dvorana ter odprti prostori za rekreacijo. Tudi na centru Čebelarstva Slovenije se lahko pohvalimo s postavljenimi zelenimi strehami (marec 2020), saj se zavedamo številnih prednosti, ki jih nudi zelena površina, predvsem pa želimo čebelam in ostalim oprasevalcem zagotoviti dodatno prehrano.

← 📷 Nataša Klemenčič Štrukelj

Eriki v slovo

Letos poleti je odšla k svojemu Stvarniku Erika Visočnik, dolgoletna pevka v skupini Ljudskih pevok pri Katoliškem društvu dr. Antona Murka

Erika je živela v Zg. Hočah, kamor se je pri 19 letih poročila s Tonetom Visočnikom, svoje otroštvo in mladost pa je preživljala v Frajhajmu na Pohorju. Rodila se je leta 1945 in vedno je rada povedala, da je imela lepo otroštvo: med živino in pastirji, pa tudi na dolgih poteh do šole in nazaj. V šolo do Šmartnega so hodili dve uri, prav toliko ali še več pa domov. Imeli so le dva razreda – v enem so bili učenci od 1. do 4., v drugem pa od 5. do 8.

Čeprav se je izučila za trgovko, je po poroki delala le doma na kmetiji, oba z možem sta pogosto pomagala tudi na domači kmetiji v Frajhajmu. Tako je ostala gospodinja in mama dveh hčera, Anke in Marjane. Ker je bil mož Tona zaposlen kot izučen kolar pri Lesnini, je bilo veliko domačega dela na njenih plečih. Nikoli se ni preveč pritoževala, živela in sprejemala je vse, kar ji je življenje namenilo. Uživala je ob vnukih in vnukinjah ter z njimi razvijala svoj pevski talent. Njen dan pa je bila nedelja, ki ni minila brez svete maše, tu se je srečevala tudi s prijateljicami in znankami. Z nekaterimi je dolga leta pomagala pri čiščenju cerkve, nekoč pa so rade hodile na »ženske večerje« k Malajnerju – in si tam tudi zapele. Tako jo je leta 2000 povabila Bogomila Bah k Ljudskim pevkom, kjer je postala najzvestejša pevka.

Draga Erika!

Pisalo se je leto 2000. Zbrala se je skupinica žensk, ki so rade prepevale preprosto ljudsko pesem. Med njimi si bila tudi ti, Erika. Bila si na prvem srečanju, na prvih vajah, na prvem nastopu ...

Ker mora po ljudskem izročilu pesem začeti tako imenovani »predpevec«, smo za to nalogo izbrale tebe. Z veseljem si obveznost tudi sprejela, čeprav si vedela, da bo breme odgovornosti, kako bo pesem odpeta, ostalo na tebi. A kljub začetni tremi na nastopih si nas s svojim zanesljivim glasom vedno pravilno usmerjala, za kar smo ti vse hvaležne.

Na vaje in nastope si redno prihajala vse do leta 2019; to leto ti je začelo pešati zdravje in vedno težje si prihajala na vaje, še težje na nastope. In nekega dne si rekla: »Ne zmorem več ...« In si odšla. Bile smo žalostne. Pogrešale smo tebe in tvoj glas – pa vendar tiho upale, da boš ozdravela in se vrnila med nas ...

Pa žal ni bilo tako. 19. julija 2020 si na oltarju bolniške postelje zaprla utrujene oči, odšla v objem angelov in postala spomin za vse nas, ki smo te imeli radi.

Odkar se je mož zaradi bolezni upokojil, sta bila več kot 20 let zelo povezana. Nihče od njiju ni vozil avta, njuni prevozniki so bili mladi – ali pa sta šla na izlet z upokojenci. Erika se je kljub različnim težavam dobro držala: znala je poslušati, zato je bila prijetna sogovornica, ni bila zamerljiva ... Leta 2014 sta z možem še praznovala zlato poroko, pred tremi leti pa je ostala sama. Praznino, ki je nastala, so ji zapolnili »ta mladi«, ki jih je imela v neposredni bližini.

A jesen njenega življenja je prišla vse prehitro, tako nenadoma, vse preveč boleče. Bolezen jo je premagala in mirno, kot je živela, je za vedno zaspala.

V iskreni hvaležnosti za njeno pesem nam ostaja v spominu njen nasmejani obraz, ostajata prijaznost in toplota, ki ju je izžarevala. Naj se spočije v svojem Stvarniku.

← Majda Strašek Januš

📷 Iz osebne arhive

Erika in Tona ob zlati poroki.

A tisti, ki jih imamo radi, nikoli ne odidejo. Hodijo ob nas nevidni, neslišni, ampak vedno blizu ... Vedno pogrešani ...

Draga Erika, počivaj v miru.

Tvoje ljudske pevke: Bogica, Ida, Milka, Iva, Zvonka in Jelka

Ljudske pevke na hoškem odru; Erika je druga z leve.

OBČINSKI PRAZNIK OBČINE HOČE-SLIVNICA

Spoštovane občanke in občani,

Občina Hoče-Slivnica letos praznuje 22. občinski praznik. Želimo, da se praznično vzdušje čuti med občankami in občani, kljub temu da je letošnje leto zaznamovano s koronavirusom. Praznična občinska proslava bo potekala v manjšem obsegu in v skladu z navodili in priporočili NIJZ.

Proslavo, ki bo **24. septembra 2020, ob 18.00 uri**, si boste lahko ogledali v živo preko spletne povezave ali preko posnetka na spletni strani www.obcina@hoce-slivnica.si.

Pripravili pa smo tudi kar nekaj zanimivih dogodkov, ki se jih lahko, ob upoštevanju navodil NIJZ, tudi udeležite. Vsi dogodki so objavljeni na spletni strani občine www.obcina@hoce-slivnica.si.

4. TEK POD POHORJEM

13. 9. 2020

štart in cilj pri VŠD Hoče

Ker nam veliko pomeni, da se nam pridružite, omogočamo vsem, da se prijavite z enotno štartnino - 7 EUR. Prijave so možne samo preko spleta, do vključno 11. septembra 2020. Prijave in plačila na dan teka ne bodo mogoča. Žal otroškega teka letos ne bo.

Merili se bodo neto časi, tako se lahko tekmovalci v štartu postavijo v razmaku in se upošteva osebni čas vsakega tekmovalca. Več na: www.hoce-slivnica.si/cetrтитеkpodpohorjem

TEK 4.
POD
POHORJEM

POHORSKA TRŽNICA 26. september 2020 – pestra ponudba tržničarjev in še:

- **Zaključek rezbarske kolonije s kulturnim programom in podelitvijo priznanj.** Poskrbljeno bo za lokalno hrano in odlično družbo: mednarodna zasedba rezbarjev.
- **Zaključek pohoda »Skupaj zmoremo - pohod ob meji Občine Hoče-Slivnica«**

Iskrene čestitke ob 22. občinskem prazniku.

Vljudno vabljeni, da se nam pridružite in ostanite zdravi.

Pridite!